

ČLENOVÉ KOMORY PODNIKŮ KOMEČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

ČASOPIS BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY VZNIKÁ DÍKY PODPOŘE TĚCHTO ČLENSKÝCH FIREM KPKB ČR:

ATALIAN CZ,s.r.o.
AVIATICA, U Trezorky 921/2,
CZ 158 00 Praha 5 - Jinonice
www.abfacility.com

HIGH SECURITY PRODUCTS, a. s.
Pod stárkou 378/3
140 00 Praha 4
www.h-s-p.cz

Agentura Pancéř, s. r. o.
K dubu 2330/2b, Chodov
149 00 Praha 4
www.pancer.cz

bits and bytes TECHNOLOGY s.r.o.
Rybná 716/24
110 00 Praha 1
www.tretus.cz

ATON Security s.r.o.
Na Stráži 1576/35
190 00 Praha 9
www.cleanline.cz

TRIVIS – Centrum vzdělávání, s.r.o.
Na terase 355/8
182 00 Praha 8
www.trivis.cz

ECES Institut, s.r.o.
Kutuzovova 547/13
703 00 Ostrava
www.eces.cz

Hawking group, s.r.o.
Rybná 716/24
110 00 Praha 1
michal.bavsenkov@gmail.com

Silvermen s.r.o.
Bašty 6
602 00 Brno
www.silvermen.cz

ELSERVIS – Ivo Kolář
Dědinská 898/15
161 00 Praha 6

SIMACEK FACILITY CZ spol. s r. o.
Trnkova 34
628 00 Brno
www.simacek.cz

WAKENHAT FIN s.r.o.
Sazečská 560/8
108 00 Praha 10 Malešice
www.wakenhat.cz

P.R.L. SERVIS s. r. o.
Česká 334
621 00 Brno
www.prl-servis.cz

ANIM plus – RS, s. r. o.
Areál TJ MEZ, 775 01
Vsetín – Ohrada
www.anim.cz

General Provider s.r.o.
Sídlo: Kodaňská 432/15
101 00 Praha 10
www.generalprovider.cz

UNISEC s.r.o.
Riegrova 54
261 01 Příbram
www.unisec.cz

RAM SECURITY s. r. o.
Na Výhledu 139
250 66 Zdice
www.security-cz.eu

Security MCO s.r.o.
Struha 865
517 54 Vamberk
www.mco-security.cz

Seal security s.r.o.
Jiráskova 2315/4
746 01 Opava
www.sealsecurity.cz

CyberGym Europe, a.s.
Pobočná 1395/1
141 00 Praha 4
www.cybergymeuropa.com

APEurope s. r. o.
Kaprova 42/14
110 00 Praha 1
www.apeco.cz

CENTURION loss prevention a. s.
Kundratka 17/1944
180 82 Praha 8
www.centurionlp.cz

ABAS IPS Management s. r. o.
Jankovcova 1569/2c
170 00 Praha 7
www.abasco.cz

Solidita s.r.o.
Jeřábková 419
250 73 Radonice
www.solidita.cz

Synergia management czech s.r.o.
Drtinova 557/10
150 00 Praha 5
www.synergia.cz

Česká pošta Security, s.r.o.
Sídlo: Politických vězňů 909/4
Nové Město, 110 00 Praha 1
pistek.roman@cpost.cz

ARES GROUP s.r.o.
Libušská 189/12
142 00 Praha 4
www.ares-group.cz

Preventa Service s.r.o.
Kutuzovova 547/13
703 00 Ostrava – Vítkovice
www.preventa.cz

ČECHYMEN a.s.
Na Mlýnici 33/1a
702 00 Ostrava
www.cechyman.cz

Pro Bank Security, a. s.
Václavské nám. 21
110 00 Praha 1
www.probank.cz

CBA corporation, a. s.
Trnkova 2881/156
628 00 Brno
www.cbacorp.cz

INEX Česká republika s.r.o.
Neumanova 11
412 01 Litoměřice
www.inexc.cz

SHERLOG SE
Londýnská 55
120 00 Praha 2
www.sherlog.cz

RTH Security, s.r.o.
Jaurisova 4
140 00 Praha 4
www.okoprahya.wa.cz

PRIMM bezpečnostní služba s. r. o.
Kutnohorská 309
109 00 Praha 10
www.primm.cz

Stratia s.r.o.
Podolská 613/28
147 00 Praha 4
www.stratia.cz

OKO 69 s.r.o.
Březinova cesta 192/1
412 01 Litoměřice
www.oko69.cz

INPOS SECURITY
Křížkový Újezdec 42
251 68 Kamenice
www.inpos.cz

ČVUT – Fakulta biomedicínského
inženýrství
Sportovců 2311, Kladno
https://www.fbmi.cvut.cz/

O.K. SHOOTING Security, s.r.o.
Záhradná 746/36
900 51 Zohor
Slovenská republika
www.sbs-shooting.sk

BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY

RADIKALIZACE SPOLEČNOSTI V DŮSLEDKU COVIDOVÉ KRIZE

ZÁKON O ZBRANÍCH A STŘELIVU V NOVÉM KABÁTĚ MAPY KRIMINALITY

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY

OBSAH

Šéfredaktor
Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.

Jazyková spolupráce
PhDr. Alena Hasáková

Redakční rada
Ing. Václav Jahodář
Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.
Ivo Kolář
PhDr. Barbora Vegrachtová, Ph.D., MBA

Inzerce
kpkbcr@volny.cz

Nesignované fotografie a články
Redakce

Vydavatel
KPKB ČR, Vrážská 1562/24a, 153 00
Praha 5

Registrace
Bezpečnost s profesionály
MK ČR E 20140
ISSN 2336-4793

Tisk
Bittisk s r. o., B. Němcové 53,
746 01 Opava

Rozšiřování zdarma

Autorská práva vykonává vydavatel, užití celku nebo částí, rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem je bez výslovného souhlasu vydavatele zakázáno.

Na zadních stranách obálky
členové KPKB ČR

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

sociální distanc, kterému se teď naše společnost musí podrobovat v rámci boje proti koronaviru, nám bohužel brání v osobních setkáváních, nicméně tvůrčí práce našich kolegů – odborníků v oboru bezpečnosti – naštěstí neustává. I díky tomu se můžeme znovu, v letošním roce poprvé, setkat alespoň skrze stránky našeho časopisu Bezpečnost s profesionály.

Stále žijeme v krizové době, která nabyla v posledních týdnech turbulentní charakter a skutečně do hloubky prověřuje sílu a stabilitu našich osobních i pracovních vztahů. Jsme nuceni mnohdy velice rychle reagovat na nové požadavky a adaptovat se na jiný způsob života. A uvědomujeme si, jak je důležité mít nejen v soukromí, ale i v podnikatelské sféře, která je nyní namnoze paralyzována nejružnějšími omezujícími opatřeními, dobrého a spolehlivého partnera.

A právě takovým partnerem chce být pro Vás, své členy a sympatizanty, také Komora podniků komerční bezpečnosti České republiky, která se i v současné době snaží napomáhat svým členským firmám, jež jsou coby zaměstnavatelé v sektoru bezpečnostních služeb značně vytíženy i dnes a dodávají pracovníky na mnoho objektů po celé České republice.

Přijměte tedy informaci, že se rovněž zapojujeme dle svých možností do boje s koronavirem – předáváme např. metodické informace k testování, zajišťujeme nákup ochranných pomůcek i testů, zprostředkováváme výměnu zkušeností mezi našimi členy.

V kontextu s těmito snahami je současně s tímto prvním letošním číslem časopisu Bezpečnost s profesionály distribuován jako dárek ochranný šátek CUBEprotex.

Věřím, že Vám udělá radost.

Ing. Václav Jahodář
prezident KPKB ČR

INFORMACE O OPTIMÁLNÍ A AKTUÁLNÍ HODINOVÉ SAZBĚ V ROCE 2021

STRÁŽNÝ S OSVĚDČENÍM ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI STRÁŽNÝ, 2. TARIFNÍ STUPEŇ

Základem tvorby ceny jsou vždy mzdové náklady, které vycházejí z Nařízení vlády o minimální mzdě a zařazení příslušné pracovní pozice do příslušného tarifního stupně podle zákona 567/2006 Sb., ve znění Nařízení vlády č. 487/2020 Sb., ze dne 30. 11. 2020. Další složky mzdy jako příplatky za práci v noci, ve svátek či o víkend, dovolená se řídí zákoníkem práce. Tyto náklady jsou pro všechny podnikatele stejné. Rozdílnými mohou být pouze další nákladové položky jako školení, výstroj, vybavení bezpečnostními prostředky, komunikační prostředky, pojištění, režijní a správní náklady podnikatele atd., které jsou u každého trochu odlišné.

Sazba pracovníka v režimu 24/7, strážný s osvědčením odborné způsobilosti strážný, 2. tarifní stupeň, 37,5 hod týdně nepřetržitý režim, služby ve služební uniformě, obchůzky včetně elektronického pochůzkového systému (EVS, EPS, CCTV).

99,90 Kč*40 hod. /37,5 hod = 106,56 Kč	
Minimální mzda/ hod.	106,56 Kč
Příplatek za práci v noci	3,94 Kč
Příplatek za práci ve svátek	4,20 Kč
Příplatek za práci o víkend	3,37 Kč
Celkem hrubá mzda	118,07 Kč
Dovolená 20 dnů	9,45 Kč
Základ pro zákonné odvody	127,52 Kč
Odvody soc. a zdravotní pojištění ve výši 33,8 %	43,10 Kč
Karenční doba 0,2 %	0,26 Kč
Zákonné úrazové pojištění Kooperativa 5,6 promile	0,66 Kč
Průměrné náklady na 1 hodinu práce	171,54 Kč

OSTATNÍ NEZBYTNÉ NÁKLADY PRO VÝKON OSTRAHY:

- nástupní školení podle firemních standardů
- školení o povinnostech objektu
- školení BOZP a PO
- uniforma
- vybavení pracovníka bezpečnostními prostředky (baterka, tomfa...)
- komunikační prostředky (vysílačka, telefon, náhlavová souprava...)
- kontrolní pochůzkový systém
- režijní a správní náklady (administrativa, kontrolní činnost, organizace a řízení, náklady na vedení evidence, knihy výkonu služby, pojištění a další náklady)
- odměny pracovníkům
- zisk

Obecně bezpečnostní agentury uvádějí, že na pokrytí těchto nákladů je nutné mít alespoň 15 % z fakturační částky.

MINIMÁLNÍ CENA PRO ROK 2021 V KČ	
Mzdové náklady 85 %	171,54 Kč
Ostatní náklady 15 %	30,27 Kč
Fakturační cena	201,81 Kč

CO NÁM COVID DAL A VZAL

ANEB JAK POMOCI NAŠÍ DUŠI PŘEŽÍT SOUČASNOST?

„Epidemie započnou v konkrétním okamžiku, vejdou na jeviště omezené prostorem a časem, řídí se objevnou zápletkou se stupňujícím se napětím, přecházejí v krizi individuálního a kolektivního charakteru a pak směřují k uzavření.“

(Ivan Kraslev, bulharský politolog)

A další definice: „Epidemie vyvíjejí tlak na společnost, v níž udeří. Tento tlak zvýrazní latentní struktury, jež by jinak nemusely být zřetelné. Právě proto jsou epidemie sondou pro společenskou analýzu. Odhalují, na čem obyvatelstvu skutečně záleží a čeho si skutečně cení. Každá známá epidemie byla záramována nejen jako krize zdravotnictví, ale i jako morální krize.“ (Charles Rosenberg, historik medicíny)

Toliko myšlenky moudrých na úvod mého článku, jehož smyslem by mělo být zamyšlení a především povzbuzení. Povzbuzení pro nás, jak přežít současnost, která je bezesporu náročným krizovým obdobím pro většinu lidí.

Již rok jsme každý den konfrontováni hroživými informacemi o viru, epidemii a jejich následcích. My, zhyčkaná generace Středoevropanů, která většinou celý život žila v míru a relativním přepychu. Najednou je naše psychika vystavena každodennímu stresu z neznámé situace a nutnosti řešit otázku: Jak žít dál?

Tato otázka má nejen rozměr praktický, materiální – zatížené vzorce, které roky fungovaly, jsou najednou zbořeny. Přicházíme o práci, sociální jistoty, společenské potřeby. Vnímáme a musíme akceptovat, že vir tu skutečně je a umírají na něj lidé, mnohdy naši známí

a blízcí. Je tu samozřejmě i důležitý rozměr duchovní a morální – nevíme, jaká bude naše budoucnost, ztrácíme víru ve fungování politiků a ekonomickou stabilitu státu. Vnímáme, že to, co se děje, mnohdy postrádá racionální základ a prostě nám to čím dál víc vadí.

Co s tím?

Jak se s tím vším vyrovnat a přežít?

Dovolím si použít pár rad z publikace „Koronavirus – Manuál pro naši duši“ od Dalibora Špoka:

1. Snažte se napodobit svůj běžný život i v domácím omezení.

2. Zařadte do svého života všechny následující oblasti:

- sociální kontakt (online, telefonický)
- pohyb
- relaxaci
- samotu (odpočinek od kontaktu s druhými)
- děláni obtížného (práce, studium)

3. Nevystavujte se zbytečným negativním zprávám, nesledujte nadměrně média. Kontrolujte vlastní myšlení a to, jakým směrem se ubírá. Pokud vám vaše myšlenky a emoce neprospívají, soustřeďte se na něco jiného.

4. Zaměřte svou pozornost také mimo sebe, k uspokojující činnosti i k pomoci druhým – snižte tím stres a nastolíte pozitivní pocity.

5. Dejte si pozor na ty chyby životního stylu, kterým běžně propadáte (alkohol, lenost, prokrastinace, ponocování) a zamezte jim hned na začátku.

Další důležitou radou je také ta, abychom akceptovali své pocity. Akceptuj-

te, že jsme ve výjimečné situaci, která může přinést výjimečné (neznámé, nepříjemné) pocity, stavy a myšlenky. Netrestejte se vnitřně za to, že cítíte strach, rozmrzelost nebo další negativní prožitky a myšlenky (ať už se týkají obav o vlastní zdraví, rodinu, příjem, zaměstnání, cokoli). Přijměte tyto pocity jako normální doprovod nenormální situace, ve které se nacházíme.

Mějte plán, co dělat a čím se zabývat – klidně po hodinách, jako ve škole. Sepište si nejprve úkoly, nápady na domácí činnost, co si uvaříte, co uklidíte, co si přečtete. Naplánujte si poté tyto své činnosti dopředu. Plňte tento plán, ať už pro něj máte náladu a motivaci, nebo ne. Dbejte na to, aby v něm bylo dostatek rozmanitých aktivit a aby především pokrýval všechny důležité oblasti:

- sociální a komunikační
- relaxační
- tělesného pohybu
- pracovní/studiijní nebo jiné odpovědné obtížné aktivity

Vynechejte alkohol a drogy, vyhýbejte se rizikovým aktivitám, jako jsou ponocování, přejídání, nadměrné sledování médií a sociálních sítí. Zapojte pohyb, smysly a manuální činnosti.

Kontrolujte svou mysl. Uvědomte si, jak nás naše myšlení ovlivňuje. Dobrá myšlenka přinese pozitivní emoci. Pozitivní emoce pravděpodobně nastolí další příznivé myšlenky.

Naučte se odpoutat od škodlivých myšlenek. Kontrola a řešení škodlivých myšlenek leží v jejich opuštění, nikoli v jejich opakování a lepším promýšlení. Neřešte, co nejde řešit. Ocitnete-li se ve vážné krizi, nezůstávejte sami.

Hledejte, co vám v životě pomáhalo dříve a co vám může pomáhat i teď.

Celou publikaci „Koronavirus – Manuál pro naši duši“ od Dalibora Špoka si můžete stáhnout zdarma na:

<http://www.daliborspok.cz/koronavirus-manual/>

Přeji nám všem hodně sil!

**Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.
KPKB ČR z.s.**

SEBEOBRANNÉ PROSTŘEDKY V ZAHRA NIČÍ

Často s našimi klienty na kurzech Krav Maga a speciálních seminářích řešíme použití sebeobránných prostředků, jakými jsou například pepřový sprej, teleskopický obušek (kubotan) či taktické pero, nůž a další. V České republice lze držet legálně téměř jakýkoli obranný prostředek, až na střelné zbraně, které jsou vázány zákonem o střelných zbraních a střelivu a k jejichž legálnímu držení či nošení je zapotřebí mít zbrojní průkaz. V okolních zemích však mohou být podmínky pro držení či nošení prostředků k sebeobraně odlišné, a proto je potřeba si při vycestování za hranice informace o tamějším legislativním pohledu na zbraně a sebeobránné prostředky předem zjistit.

Slovensko 🇸🇰

Pokud budete chtít navštívit Slovensko, můžete si s sebou vzít nějaký sebeobránný prostředek celkem bez obav. Tamní legislativa je poměrně benevolentní a výslovně nic nezakazuje. Pouze je potřeba nosit například teleskopický obušek, nůž či pepřový sprej na veřejnosti skrytě. Nosit některou z těchto pomůcek viditelně znamená dopustit se přestupku, pokud tedy nesplňujete nějakou výjimku uvedenou v zákoně (výkon povolání se zbraní, práce v ozbrojených složkách či sportovní střelecké aktivity). Sebeobrana není na Slovensku legálním důvodem pro viditelné nošení zbraně, a je tedy potřeba mít danou zbraň vždy ukrytou, například v kapse či batohu. Kubotan či taktické pero také zakázané nejsou, ale je potřeba je nosit rovněž schovaně, například v kapse.

Rakousko 🇦🇹

V Rakousku můžete nosit jen teleskopický obušek, který má rakouskou licenci, například obušek značky Bonowi. Naše české ESP obušky jsou zde nelegální. Nůž se rozlišují dle účelu použití. Zakázané jsou například vystřelovací nůž, nůž se zvýšeným ranivým účinkem či nůž maskovaný v jiném předmětu. Do škol, veřejných budov či na hromadné akce se však nesmíte vydat s žádným nožem. Také boxer je zde nelegální zbraní a pepřový sprej je povolený pouze pro sebeobranu. Taktické pero či kubotan zde však můžete nosit bez omezení.

Německo 🇩🇪

V Německu zapomeňte na klasický pepřový sprej, legální je pouze takový, který má na etiketě napsáno, že je určený na zvířata. V nutné obraně však můžete takový sprej použít legálně i proti člověku. Nošení nožů je zde povolené, ale pouze předepsaných rozměrů. Zavírací nůž nesmí mít čepel delší než 8,5 cm a nemohou se dát otevřít pouze jednou rukou. Vystřelovací nůž, tlačné dýky, nůž typu motýlek či oboustranně broušené nůž s sebou nosit nesmíte. Boxer či ocelový teleskopický obušek je zde také zbraní nelegální, povoleno je však nosit u sebe taktické pero.

Polsko 🇵🇱

V Polsku je situace srovnatelná se situací na Slovensku. Není zde nic výslovně zakázáno, kromě nožů, které jsou skryté, například v holi. Můžete zde s sebou nosit téměř cokoli, ale rovněž jen skrytě. Výjimkou jsou hromadné akce a veřejné budovy, kam je nošení zbraní zakázáno zcela.

Maďarsko 🇭🇺

V Maďarsku smíte mít nůž pouze s čepeří ne delší než 8 cm, nesmíte však nosit nůž na veřejnosti, pokud k tomu nemáte legitimní důvod (práce, sport...). Nože typu motýlek a vystřelovací jsou zde zakázány. Pepřový sprej je legální, ale jen za podmínky, že účinná látka není OC, ale například CS a v množství maximálně 20 ml.

Švýcarsko 🇨🇭

Pokud vyrazíte do Švýcarska, můžete mít u sebe legálně například pepřový sprej. Obušek či palné zbraně je možno u sebe mít pouze se speciální licenci, kterou však soukromá civilní osoba získat nemůže. Nůž mít můžete, ale pouze takový, který nemá pojistku a automatický mechanismus. Vystřelovací nůž, armádní nůž či nůž typu motýlek jsou zde zakázány, stejně jako například tlačné dýky. Ani s kubotánem zde nepochodíte, jediné pokud je ve formě taktického pera.

Itálie

V Itálii je v oblasti držení a nošení sebeobránných prostředků a zbraní zakázáno téměř vše. Pepřový sprej je povolený

pouze pro držitele zvláštního povolení ke zbraní. Zakázaný je rovněž teleskopický obušek, stejně jako nošení nože, s výjimkou nože pro sportovní nebo pracovní účely (například pro práci s lanem, via ferrata, rafting, camping atd.). Nůž však nesmí mít pevnou čepel a zavírací nůž nesmějí být opatřeny pojistkou či pevnou aretační čepelí. Na procházku s nožem po Římě tedy zapomeňte. Jediné, s čím v Itálii problém není, je taktické pero, které však u sebe můžete mít jen na psaní, nikoli za účelem obrany.

Velká Británie 🇬🇧

Zde je situace nejpřísnější. Ve Velké Británii nesmíte u sebe nosit vůbec nic, co by bylo mohlo být použitelné jako zbraň. Pokud máte cokoli takového u sebe během policejní kontroly, musíte mít přesvědčivý důvod, jak to obhájit – a může přitom jít například i o šroubovák či nůžky. Mít u sebe nebo legálně koupit pepřový sprej, teleskopický obušek či nůž je zde absolutně nemyslitelné. Jsou zde za to velice vysoké pokuty, hrozí případně i vězení! Problém by zde mohl nastat i s taktickým perem, proto doporučuji spíše klasickou kovovou propisku, která zastane stejný účel a je snadněji obhajitelná.

Španělsko 🇪🇸

Ve Španělsku nesmíte na veřejnosti nosit zavírací nůž s čepeří delší 7 cm (nůž přitom musí být v pouzdře a v uzavřeném obalu – např. v batohu, nesmí být možné jeho okamžité použití); vojenské a policejní nůž jsou zde zakázány zcela. Pepřový sprej je legální, pouze však s obsahem 5 % účinné látky OC či CS.

Mgr. Jindřich Petřík

JAK SE SPRÁVNĚ CHRÁNIT NEJEN PŘED COVID-19?

Viry a bakterie jsou s lidstvem od jeho prvopočátků. Některé však zasáhly do našich dějin více – a jedním z nich je i koronavirus, který způsobuje nemoc COVID-19 a už více než rok ovlivňuje naše životy. Chraňme proto sebe, své kolegy, ale i své nejbližší.

CUBEPROTECT
OCHRANA | BEZPEČNOST | PREVENCE

Zvýšená teplota, horečka, kašel, dušnost, dýchací obtíže, únava, bolest svalů, nechutenství, ale i ztráta chuti a čichu patří k nejčastějším projevům vysoce infekčního onemocnění COVID-19. To je způsobeno novým typem koronaviru, který se odborně nazývá SARS-CoV-2. Jak jistě víme, ve vážnějších případech může infekce způsobit zápal plic, závažný akutní respirační syndrom, selhání ledvin a v konečném důsledku smrt. Proto jej nesmíme brát na lehkou váhu a podceňovat ochranu a prevenci.

Dostatečný odstup na prvním místě

Koronavir se šíří vzduchem, a to především v případech, kdy je infikovaná osoba v blízkém kontaktu s dalším člověkem a kýchně či zakašle. Kapky aerosolu se tak mohou dostat do nosu, úst či očí lidí, kteří se nacházejí poblíž. Jak často býváte v blízkosti člověka do tří metrů? Velmi často? V případech, že vám pokaždé nedovolí práce, abyste si drželi odstup od lidí, snažte se ho dodržovat alespoň v osobním životě. Vyhýbejte se blízkosti lidí, kteří nepatří mezi vaše nejbližší. Omezte společný čas v jedné místnosti a často větrejte. Dbejte na to, abyste se na méně než dva metry k druhému člověku nepřibližovali. Chráňte tím nejen sebe, ale i ostatní, např. své spolupracovníky a rodinu. Dostatečný odstup někdy nemusí zabránit v přenosu viru, a to především v případech, jestliže nedodržíme základní hygienické návyky.

Nepodceňujte hygienu

Základem všeho jsou čisté ruce a pravidelná hygiena. Dokážete spočítat, kolikrát denně si umyjete pečlivě ruce a použijete dezinfekci? Hygiena by neměla být pouze ranním a večerním rituálem, myslet bychom na ni měli i v průběhu dne. Čtyřicet až šedesát sekund bychom si měli mýt ruce po návštěvě toalety, před jídlem, při návratu domů z venku anebo v práci při dotýkání se nejen venkovních předmětů.

Je důležité dbát na používání antibakteriálního mýdla a dezinfekce. Abyste se ochránili před viry a bakteriemi, je vhodné používat rukavice, ovšem ty jednorázové nemusí být všem příjemné na nošení. „Ve spolupráci s týmem profesionálů s pětadvacetiletou praxí ve výrobě speciálních a funkčních materiálů se nám podařilo vyrobit unikátní materiály z aktivních kompozit. Především speciální vlákno BioGenAg, které je součástí našich opakovaně použitelných rukavic CUBEprotect,“ sděluje spoluzakladatel české značky CUBEprotect Miroslav Pígan a dodává: „Poskytují permanentní ochranu s účinností více než devadesát devět procent před bakteriemi a viry. Je vhodné je používat v práci, ale i při běžných denních činnostech, jako je nakupování, cestování v městské hromadné dopravě či při venkovních aktivitách.“ Rukavice CUBEprotect lze použít opakovaně, díky čemuž šetří nejen přírodu, ale i vaši peněženku. Po častém mytí rukou jistě oceníte i šetrnost materiálu k vaší pokožce.

Poškrábání na tváři, promnutí očí a dotek úst patří mezi nejčastější doteky rukou na tváři. Podle průzkumů univerzity v Novém Jižním Walesu se dotkne rukama obličeje až třiatřicetkrát za hodinu! Snažte se své doteky na obličeji kontrolovat, omezit je a ideálně striktně dodržovat základní hygienická pravidla. „Výjimečnost našich rukavic je zajištěna použitím baktericidního/virucidního materiálu, který ničí veškeré bakterie i viry při střetu s povrchem, a to jak zevnitř, tak zevnitř. Díky tomu se nemusíte bát, že škodlivé mikroorganismy ulpí na povrchu rukavic a vy se jimi kontaminujete,“ objasňuje funkčnost materiálu rukavic CUBEprotect Miroslav Pígan.

Chraňte dýchací cesty

Ochrana dýchacích cest je namísto stejné jako pečlivá hygiena nebo dodržování rozestupů. Při výběru ochrany

dýchacích cest bychom se měli řídit třídou ochrany, která bývá uvedena výrobcem na obalu či přímo na ochranné pomůcce. Rozlišujeme tři třídy ochrany FFP1, FFP2 a FFP3. Na třídu FFP1 raději rovnou zapomeňte. Hodí se spíše na stavby. Chrání pouze před prachovými částicemi při práci s kovem, dřevem, cihlami a jiným stavebním materiálem. Třída FFP2 chrání dýchací cesty mnohem lépe. Nepropustí jemné prachové částice, chrání při alergii a významně snižuje riziko nákazy koronavirem. Nejvhodnější je ale použití ochrany v podobě FFP3, která je neúčinnější. Nepropustí toxické látky a proti virům a bakteriím funguje nejlépe. Velmi dobře funguje proti koronaviru a rhinovirům. „Ochránit své dýchací cesty můžete pomocí prodyšného nákrčníku CUBEprotect, který obsahuje oboustranný filtr s účinností 99,359 procenta, a je tedy na úrovni FFP3 ochrany. Vyroben je z aktivního baktericidního materiálu, který poskytuje permanentní ochranu před bakteriemi a viry. Ničí je při střetu s povrchem jak zevnitř, tak zevnitř,“ komentuje český unikátní výrobek Pígan z CUBEprotect.

Mnohé ochranné pomůcky mají krátkou životnost. Jednorázovou roušku a respirátor můžete použít pouze jednou, aby byla zachována a dodržena ochrana zdraví. A navíc se jich při nošení nemůžete dotýkat, abyste si okolí dýchacích cest nekontaminovali viry či bakteriemi. „Nákrčník CUBEprotect je pratelný, díky čemuž šetříte přírodu i finance. Nutnost praní je pouze v případě propocení či jeho znečištění. A navíc není nutné jej dezinfikovat, jelikož je vyroben z baktericidního materiálu,“ doplňuje informaci o funkčnosti produktu Pígan. V případě, že nosíte klasický jednorázový respirátor, nezapomeňte na omezenou dobu jeho nošení, která je maximálně okolo osmi hodin. Totéž platí i v případě roušek.

Zdravé tělo i duch

Poslední rok je velmi náročný pro všechny bez výjimky. Restrikce a omezení mají neblahý vliv na fyzické i psychické zdraví. Dbejte proto na dostatek pravidelného spánku, sportujte v přírodě, ale i doma, chodte na procházky, jezte pravidelně vyváženou stravu, neza-

pomínejte konzumovat zeleninu a ovoce, alespoň jedenkrát denně. Potřebné vitamíny a minerály můžete dodat tělu formou potravinových doplňků. Pro duševní pohodu neopomínejte činnosti, které dodávají člověku dobrou náladu.

Abychom měli zdravé tělo, je důležité kromě péče o ně nezapomínat na pre-

ventivní prohlídky a neodkládat důležitá vyšetření. Posunutím termínu zdravotní prohlídky u svého praktického lékaře si můžete zadělat na malér. Příznaky různých nemocí nemusí být odhaleny včas, a na základě toho může vzniknout řada zdravotních nepříjemností a komplikací.

**PRODUKTY JSOU K DOSTÁNÍ
NA WWW.CUBEPROTECT.CZ
ANEBO WWW.MALL.CZ**

**NÁKRČNÍK
CUBEPROTECT 99 % ▼**

Prodyšný nákrčník byl vytvořen za účelem ochrany dýchacích cest před škodlivými částicemi. Obsahuje oboustranný filtr na úrovni filtrace FFP3 a je vyroben z aktivního virucidního materiálu, který poskytuje permanentní ochranu před bakteriemi a viry. Díky své konstrukci je nákrčník CUBEprotect vhodný pro každý tvar obličeje, ke kterému dokonale přilne díky tvarovatelnému nosnímu klipu a nastavitelné zadní brzdě, jíž lze nákrčník stáhnout. Nákrčník i použité materiály byly testovány nezávislými laboratořemi a deklarovaná účinnost je potvrzena právě výsledky testů, nikoli jen přísliby výrobců materiálu. Lze jej prát ručně při teplotě maximálně 30 °C. Garance životnosti je až 20 pracích cyklů.

K dostání v šedé, černé nebo bílé barvě od 799 Kč.

**rukavice
CUBEPROTECT ▼**

Rukavice jsou vyráběny z aktivního virucidního materiálu, který poskytuje permanentní ochranu před bakteriemi a viry. Díky tomu se nemusíte bát, že škodlivé mikroorganismy ulpí na povrchu rukavic a vy se jimi při jejich sundávání nechťně kontaminujete. Chrání při běžných činnostech, jako je nakupování, jízda v MHD, sport a další, kde existuje riziko přenosu nákazy dotykem. Na rozdíl od jednorázových rukavic je použitý materiál citlivý k pokožce rukou, a je proto vhodný i k dlouhodobému nošení. Díky jedinečné technologii jsou rukavice k dostání i ve variantě Touch, která umožňuje ovládání dotykového displeje mobilních zařízení.

K dostání v šedé nebo černé barvě od 299 Kč.

Nákrčník i rukavice značky CUBEprotect byly testovány dle bakteriologické normy AATCC 100 v Textilním zkušebním ústavu s.p. (TZÚ) s antibakteriální účinností: Staphylococcus aureus CCM 4516 redukce 99,64 % a Klebsiella pneumoniae CCM 8853 redukce 99,99 procent. Taktéž byly v TZÚ testovány bakteriologické normy EN ISO 20743 s výsledkem antibakteriální účinnosti klasifikovaným jako VÝZNAMNÝ. Vlákno, ze kterého je vyroben nákrčník a rukavice s technologií BioGenAg, bylo testováno v Microbiological Solutions laboratoři ve Velké Británii dle virologické normy EN ISO 18184, s výslednou redukcí skupiny viru N1H1 ATCC VR – 683 až 99,17 %. Filtrační část nákrčníku byla testována dle normy ČSN EN 149 ve Výzkumném ústavu bezpečnosti práce v.v.i (VÚBP) s výsledkem účinnosti filtrace 99,395 %.

EXTRÉMNĚ VYSOKÁ OCHRANA PROTI VIRŮM A BAKTERIÍM ČESKÉ VIRUCIDNÍ PRODUKTY CUBEPROTECT

Česká firma CUBEPACK s.r.o. vyvinula pod značkou CUBEprotect ve spolupráci s řadou odborníků a specialistů v oblasti technologií a materiálů unikátní kompozit z virucidního materiálu, jehož filtr je testován dle normy EN149 a dosahuje schopnosti ochrany více než 99 %, tudíž je v případě účinnosti filtrace ekvivalentem ochrany FFP3. Z těchto materiálů se šijí nákrčníky a rukavice pouze v Česku a na Slovensku. Tyto produkty jsou vyzkoušeny řadou lékařů a zdravotníků z Ústřední vojenské nemocnice, Fakultní nemocnice Bulovka, ale i mnoha sportovci z fotbalové Sparty Praha či Slovanu Bratislava.

Čím jsou tyto produkty výjimečné?

Produkty CUBEprotect obsahují filtr, který je testován dle normy EN149

a dosahuje účinnosti filtrace vyšší než 99 %. „Dalším stupněm ochrany je aktivní virucidní materiál, který likviduje viry a bakterie ve více než 99 % (certifikováno v Textilním zkušebním ústavu s.p.). Vnitřní baktericidní síťka v nákrčníku je vyvinuta tak, aby eliminovala nepříjemné prostředí uvnitř. Zamezuje zamlžování brýlí, eliminuje dermatologické problémy a udržuje komfort čistého vzduchu bez zápachu,“ upřesňuje funkci materiálu CUBEprotect Miroslav Pígan. **Speciálně vyvinuté vlákno BioGenAg má aktivní biogenní stříbro v samotném jádru, nikoli dodatečně aplikované pouze na povrch. Díky tomu je virucidní funkce neměnná v čase, a dokonce ani po násobném vyprání se jeho účinnost nemění.**

Funkčnost materiálu testovala řada

zdravotníků a sportovců. „Vyzkoušené produkty jsou rovnocennými ochrannými pomůckami používanými ve zdravotnictví. Na rozdíl od mnoha firem má společnost CUBEPACK s.r.o. řádně vedenou a validní dokumentaci a testování výrobků, včetně praktických testů v nemocnicích. Zdravotníci ocenili zejména dobrou materiálovou snášenlivost a vysoký komfort. I po několika hodinovém používání nákrčníků nebyly znatelné otlačky či zčervenání kůže obličeje,“ sděluje Mgr. Hana Bláhová, MBA, vedoucí oddělení hygieny, epidemiologie a centrální sterilizace ve Fakultní nemocnici Bulovka.

Bc. Jan Dědič, MBA
CUBEprotect

RADIKALIZACE SPOLEČNOSTI V DŮSLEDKU COVIDOVÉ KRIZE

V současné době vrcholí třetí vlna epidemie viru SARS Cov-2, a to nejen v Česku, ale i ve zbytku světa. Národy i nadnárodní uskupení se snaží vyvíjet maximální úsilí pro zastavení šíření viru a pro zmírňování jeho zhubných dopadů na zdraví a ekonomiku.

Lidstvo bylo epidemiím vystaveno i v minulosti, každá však měla své specifika a svými projevy a následky byla vždy unikátní. V naší poválečné historii se jedná bezesporu o největší krizi, která na naše občany doléhá. A nejen na občany Česka. Je to krize celosvětová a na každého člověka a každou zemi dopadá jinak. V Česku i jinde ve světě se vlády snaží s většími či menšími úspěchy pandemií zvládat, ale nedaří se to všude stejně. Od svého vzniku v březnu minulého roku ukázala již krize mnohé stinné stránky nejen v životě naší společnosti jako celku, ale její důsledky prožívají lidé na vlastní kůži i jako jedinci, v rodinném soukromí. Mnohým zemřeli blízcí, mnozí ztratili zaměstnání, zadlužili se, dostali se v podstatě do „domácího vězení“, krachují podniky a občané, ať už pracující či podnikající, ztrácejí jistoty.

Samotný průběh epidemie společně s intenzitou následků, způsob komunikace vlády a orgánů zodpovědných za zvládání epidemie i jejích následků, způsob informování obyvatelstva masovými médii, nejistota perspektivy a finanční stability státu, to jsou substance, ze kterých je namíchán koktejl nálad a reakcí lidí v jednotlivých státech. Je tím předem determinována reakce obyvatelstva na přijímaná opatření a omezení i jeho schopnost snášet jednotlivé restriktce. Není třeba dodávat, že všechny reakce společnosti, trpělivost a respekt se v důsledku proměn základ-

ních substrátů v tomto pomyslném „koktejlu“ nálad dynamicky mění, nejsou tedy v žádném případě konstantní.

Abychom se mohli zabývat současnou situací na poli radikalizace, je třeba se ohlédnout o několik let zpátky, ještě do doby před vznikem krize. Je třeba si uvědomit, že již před několika lety byla naše společnost vystavena řadě negativních vlivů, které mají na radikalizaci dnešních dní svůj „lvi podíl“. Jedná se zejména o prohlubující se sociální nerovnost v kontrastu s neustálou konjunkturou a navyšováním platů, ale také o hybridní hrozby, tedy útoky dezinformačních domácích i zahraničních skupin (ať již vládou podporovaných, nebo tzv. „guerillových“), vesměs zaměřené na podryvání důvěry ve státní zřízení, reprezentanty veřejné moci nebo orgány státu.

Zjistíme, že česká společnost čelila krizi, byť jiné, již před několika lety. Tématem byly nejen dezinformace, ale i korupce v různých patrech naší společnosti, neefektivita státní správy, nedůvěra v nadnárodní uskupení (EU, OSN, NATO...) apod. V důsledku této dřívější krize, která byla tou epidemickou jen ještě více zviditelněná, byla naše společnost oslabena a v nedokonalé kondici čelit následkům i průběhu pandemie. Nicméně v první fázi se opět, jako již mnohokrát v historii, potvrdilo, že náš národ se dokáže v náhlé krizi krátkodobě spojit. Ve společnosti nebývale vzrostla tolerance, lidé si začali ve větší míře vzájemně pomáhat – šli roušky, roznášeli nákupy, pracovali jako dobrovolníci ve zdravotnictví – a obecně se bez ohledu na věk a sociální status většina společnosti do zvládání krize aktivně či pasivně zapojila a zprvu měla i nebývalý respekt k restriktivním opatřením.

Tento krásný start, který vzešel ve společnosti zespoda, by většina vlád uměla v dalším korigování krize dobře využít. Bohužel se ukázalo, že odpovědní ústavní činitelé v Česku možnost navázat na občanský „entuziasmus“ nejen zahodili, ale neprokázali při zvládání krize ani potřebnou a soustavnou manažerskou schopnost, aby účinnou komunikací a předvídatelnou strukturou přijímaných opatření zabránili šíření polopravd, lží a dezinformací. V důsledku toho i v důsledku stavu společnosti před krizí samotnou se postupně, zpočátku latentně a nevýrazně, začala tvořit proti vládě, státu, zákonu a nařízením občanská opozice.

V současné době ústí výsledek procesu radikalizace, který začal tak nenápadně na počátku krize, v nepokoje, jaké Česko již dlouho nezažilo. Sociální sítě poskytují stejnou možnost komunikace jak jednotlivým občanům, tak oficiálním vládním kanálům. Jsme svědky radikalizace lidí, kteří byli do této doby umírnění. Některým vadí porušování nařízení, jiným restriktce samotné, dalším pro změnu povinnosti a nařízení státu – ale všechny spojuje ztráta jistot a stability. Lidé se bojí, že přijdou o práci, o dlouho budované podnikání, že mohou přijít trvale o zdraví, či na COVID-19 dokonce zemřít. V dlouhodobém měřítku se objevují problémy se splácením pohledávek i u těch firem a domácností, které do vypuknutí krize platební neschopností nikdy netrpěly.

Všechny tyto zmíněné aspekty, umocněné dezinformacemi nebo nevhodně podanými pokyny, vedou ke stále více se prohlubující frustraci lidí napříč společenským spektrem. Přirozenou reakcí při ztrátě lidských jistot, bezpečí a dalších hodnot je obrana. A pokud ji není schopen důvěryhodně a viditelně obstarat stát, vzniká u většiny jeho oby-

vatel potřeba bránit tyto hodnoty radikálně individuálně. Společným jmenovatelem u extrémních projevů bývá nižší tendence ke kritickému hodnocení zpráv i dění kolem sebe. Podle nedávného výzkumu se kritickým sledováním obecného zpravodajství z více zdrojů zabývá pouze 11 % populace, 23 % občanů spoléhá na jediné zpravodajské či publicistické médium a 32 % čerpá informace pouze ze sociálních sítí a jejich algoritmů. V této situaci je třeba vnímat neustálé působení konspirátorů, bulvárních novinářů a jiných „zaručeně pravdivých zdrojů bez cenzury establishmentu“, kterých sice není mnoho, ale v situaci nevhodné oficiální vládní komunikace vyvolávají pochybnosti i u obyvatel, kteří by za normální situace vnímali tyto informace s nadhledem.

Extrémní náklady ve společnosti přinesly ještě další zajímavost, a to sjednocení do té doby neslučitelných částí společnosti. Na demonstracích tak můžeme pozorovat pravicového až nacionalistického radikála bok po boku vedle ultralevicového liberála, podnikatele vedle řadového zaměstnance, zástupce starší i mladší generace (a podobných protipólů bychom mohli najít mnohem více), jak protestují společně proti opatřením a restrikcím. Tato zdánlivě nehomogenní skupina obyvatel, reprezentujících různé sociální vrstvy a dosud prakticky neslučitelné postoje a názorové proudy, najednou úzce spolupracuje a jde za nějakým společným cílem. Uvnitř je k současné radikalizaci a potřebě odporu vedou různé důvody (někoho motivuje zrušená školní docházka, jiného zase zavížené provozny, šokující dezinformace o situaci nebo obava z očkování), u všech jsou však stejné vstupní atributy, které determinují různost prostředků a různou intenzitu jejich užití při projevu a zveřejnění nesouhlasného postoje. Čím více jsou vstupní subjektivní okolnosti intenzivní, tím intenzivnější je veřejný projev nesouhlasu.

Při radikálních postojích obecně platí, že jejich zastánci cítí silnou potřebu obrany proti vlastnímu ohrožení a již ne

tak jasně vnímají, nakolik je hrozba skutečná a zda je užitý způsob nesouhlasu adekvátní a dostatečně efektivní, tedy zda hrozbu nějakým způsobem skutečně snižuje i eliminuje. To je totiž základní princip a cíl obrany – snížit nebezpečí a tíhu následků. V důsledku toho se pak jednotlivci mohou cítit v právu i při použití extremistických metod a během svých projevů mají pocit legitimacy k provádění činů, které však mohou být a často již jsou za hranou zákona. Při konfrontaci s odlišným vnímáním pak považují protistranu nikoli za relevantní kritickou opozici, ale přímo za nepřítel, který stojí v cestě jejich obraně. A v důsledku toho se obecně uzavírá prostor pro konstruktivní řešení situace cestou jednání. Tento stav pak vede k ještě větší polarizaci společnosti, kdy se vytvářejí protichůdné masové skupiny odporu (např. odmítači roušek či očkování proti zastáncům těchto opatření), a v důsledku toho se zvyšuje celkové napětí ve společnosti a její rozpolcenost. Ani jedna strana však tímto pomyslným bojem jedněch proti druhým a všech proti vládě nemůže dosáhnout vítězství.

Projevy jedinců se většinou omezují na prezentaci názorů, postojů a výzev k odporu na sociálních sítích, namnoze i na ostré reakce, diskuze a sarkastické anekdoty. Nicméně v poslední době proběhlo již několik veřejných demonstrací, které byly svým dopadem i účastí jedněmi z největších, probíhá veřejný bojkot vládních opatření a nařízení a vznikají skupiny, které se v tomto jednání vzájemně podporují a ovlivňují. Tato radikalizace a polarizace společnosti bude pokračovat patrně tak dlouho, dokud vláda nezmění k situaci svůj přístup, nebo dokud nedojde ke kompletnímu zhroucení důvěry společností ve státní zřízení a v konečném výsledku k nějaké radikální změně shora – například k předčasným volbám. Celá situace samozřejmě nahrává autorům dezinformací ze zahraničí, kteří se snaží v naší společnosti nesváry různými způsoby podněcovat a využívat jich ve svůj prospěch. Dezinformace se objevují častěji než seriózní informace, navíc mají dez-

informace trvání, zatímco oficiální informace ze strany vlády se neustále mění. Přístup vlády je restriktivní, což přivádí stále větší procento lidí k extrémním projevům a ty situaci v kombinaci se stále trvající nejistotou ještě vyhrocojují.

Východiskem může být pouze nastolení důvěryhodné vlády – takové, která bude při tvorbě restrikcí přistupovat subsidiárně i k podpoře motivace a začne zajišťovat stabilitu a jistoty pro ty, kteří jsou na státu přímo životně závislí. Efektivní, smysluplná a ujednocená komunikace, která dává všem občanům smysl, a alespoň určitá míra predikce, očekovatelnosti a konzistence postupů státu a jeho složek, dále pak spravedlivý přístup státu k osobám a firmám postiženým krizí – to vše jsou nástroje, kterými může vláda odvrátit od radikalizace i mnoho osob, jež do této doby radikální tendence nejevily. Stále však zůstane jisté množství lidí, kteří proti „establishmentu“ bojovat nepřestanou, a to s větší, či menší podporou ze zahraničí.

Základem úspěšného boje proti extremismu je tedy, jak se zdá, na jedné straně deradikalizace většiny občanů zajištěním jistot a obnovou důvěry ve státní zřízení (informační kampaně, diskuse a aktivní diplomacie) a na straně druhé restriktce a postihování odbojné menšiny.

Závěrem lze shrnout, že navzdory tomu, že je společnost v důsledku dlouhodobě trvající krize radikalizovanější a polarizovanější nežli dříve, stále není pozdě zařadit zpátečku a přijmout taková opatření a nastavit takové jistoty, aby se poměry ve státě vrátily na úroveň obvyklou před krizí. Jisté ovšem je, že karty soupeřících extremistických skupin byly zamíchány a rozdány a bude velice zajímavé sledovat vznikající a rozpadající se spojení a názorový vývoj různých skupin. Nezbyvá než věřit, že se vláda poučí a nechá si v krizi radit od odborníků, kterých je i v Česku dostatek, jen by si zasloužili dostat větší prostor k realizaci.

Mgr. David Rožek

ZÁKON O STŘELNÝCH ZBRANÍCH A STŘELIVU V NOVÉM KABÁTĚ

O regulaci střelných zbraní orgány Evropské unie se u nás vedou diskuse už několik let. Bohužel z právní úpravy připravované některými evropskými představiteli vstávaly vlasy na hlavě nejednomu držiteli zbrojního průkazu v České republice. Staneme se jen poslušnými ovce-mi bez práva držet a nosit střel-nou zbraň, anebo se vzepřeme evropské byrokracii a „sluní-čkářům“ hlásajícím, že občan zbraň nepotřebujeme, protože na ochranu máme přece policii?

Improvizace, které jsme jako Češi schopni, nechává v údivu prakticky celý svět. Řčení o tom, aby se vlk nažral a koza zůstala celá, asi nejvíce vystihuje novelu zákona o střelných zbraních a střelivu č. 13/2020 Sb., která platí od 1. února 2021.

Podívejme se tedy společně na změny, které naši zákonodárci do této novely zakomponovali, a vysvětleme si dopady nové legislativní úpravy.

Nové kategorie zbraní

§ 4a – Kategorie A-I

Do zbraní kategorie A-I patří zbraně samočinné, u nichž došlo k úpravě na samonabíjecí palné zbraně (např. upravené SA-58 na zbraně samonabíjecí), dále zbraně samonabíjecí pro střelivo se středovým zápalem, do kterých je vložen nadlimitní zásobník (např. 30ranný pro klony SA-58).

Dále sem ale též patří dlouhé samonabíjecí zbraně pro střelivo se středovým zápalem původně určené ke střelbě z ramene, vybavené skládací, zasouvací nebo bez použití nástrojů odnímatelnou ramenní opěrou, přičemž po jejím sklopení, zasunutí nebo odejmutí je délka zbraně kratší než 600 mm a není ovlivněna její funkčnost. Jediným důvodem pro zařazení těchto zbraní do kategorie A-I je obava o to, aby nemohly být držitelem přenášeny skrytě, např. pod kabátem.

Nově však pro osoby, které získají výjimku pro kategorii A-I bude možnost držet a nosit střelivo pro krátké palné zbraně se střelou šokovou nebo střelou

určenou ke zvýšení ranivého účinku. Při zásahu osoby tak dojde ke zvýšení ranivého účinku střely, ale je větší šance, že střela následně nebude pokračovat ve své dráze a neohrozí další osobu. Pachatelé se tak mohou obávat, že pokud na ně oprávněný držitel zbraně, byť menší ráže, vystřelí, dopadnou podstatně hůře než dosud.

§ 6a – Kategorie C-I

Do této kategorie se nově zařazují zbraně, které byly v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie znehodnoceny (tzv. zavařeniny), expanzní zbraně dovoleného výrobního provedení, ale i jednoranové nebo dvouranové palné zbraně určené pro dělené střelivo, palné zbraně pro náboje typu Flobert, náboje ráže 4 mm M20 nebo ústovou kinetickou energií střely srovnatelné střelivo, určené pro výcvik ve střelbě. V této kategorii však nalezneme i plynové zbraně s ráží vyšší než 6,35 mm, nejde-li o paintballové zbraně a např. i tasery.

Končí tak zcela volně nakládání se znehodnocenými zbraněmi, což je dle mého názoru naprosto správné, protože u většiny z nich nebylo na první pohled poznat, zda jde o znehodnocenou zbraň anebo zbraň zcela funkční. Pokud by tak někdo přišel, byť se znehodnoceným samopalem vz. 58, do banky a domáhal se vydání hotovosti, asi málokterý člen ostrahy by se s ním pustil do střeleckého souboje se svou služební zbraní.

§ 11a – Výjimka pro vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie A-I

Nově si může držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo držitel zbrojní licence skupiny I nebo J požádat o udělení výjimky pro zbraně kategorie A-I za účelem sběratelské nebo muzejní činnosti.

O výjimku si však může požádat též držitel zbrojního průkazu skupiny B nebo E a držitel zbrojní licence skupiny F, G, H nebo J z důvodu ochrany života, zdraví nebo majetku v citlivých prostorách nebo k výcviku, k zajišťování nebo podílení se na zajišťování zabezpečení nebo ochrany kritické infrastruktury, objektů mimořádné důležitosti, objektů důležitých pro obranu státu, majetku mimo-

řádné hodnoty nebo mimořádně nebezpečných nebo cenných zásilek.

Udělení výjimky pro zbraně A-I je v současné době víceméně formální záležitostí, kdy žadatel vyplní příslušný formulář a tento podá na místně příslušném oddělení Policie České republiky.

§ 11b – Výjimka pro nadlimitní zásobníky

Pro udělení této výjimky platí obdobné ustanovení jako pro výjimku pro zbraně kategorie A-I. Za nadlimitním zásobníkem se pro účely tohoto zákona rozumí zásobník nebo sestava nábojové schránky určené pro palnou zbraň pro střelivo se středovým zápalem s kapacitou přesahující 20 nábojů v případě krátké palné zbraně nebo s kapacitou přesahující 10 nábojů v případě dlouhé palné zbraně.

Řada výrobců již v minulosti zareagovala a začala vyrábět anebo upravovat zásobníky pro dlouhé palné zbraně (např. pušky) na maximální kapacitu 10 nábojů pro ty, kteří nechťejí o výjimku žádat. Upřímně řečeno pro střelbu na střelnici z dlouhé palné zbraně se většina z nás dokáže bez dlouhého zásobníku snadno obejít.

Zde si však dovolím malé upozornění. Pokud by někoho napadlo si např. na army burze zakoupit nadlimitní zásobník a neměl by výjimku pro jejich nabývání, vystavuje se postihu PČR. V obchodě se zbraněmi a střelivem pak prodejce snadno v Centrálním registru zbraní (CRZ) zjistí, zda má držitel platnou výjimku pro jejich nabývání či nikoli.

§ 6 – Tlumiče hluku výstřelu

Nově jsou do kategorie zbraní „C“ zařazeny tlumiče hluku výstřelu, kterými jsou zařízení určená pro použití s palnou zbraní a konstruovaná pro celkové snížení hluku výstřelu při ostré střelbě, a to včetně snížení hluku výstřelu ve směru střelby.

Znamená to nově, že si držitel zbrojního průkazu může tlumič hluku výstřelu běžně koupit – ten pak podléhá registraci Policií České republiky, která na něj vydá průkaz zbraně, protože tlumič je

chápán jako hlavní část zbraně (stejně jako např. hlaveň, rám nebo závěr).

Další ustanovení zákona však upravuje, že držitel zbraně s nasazeným nebo jinak instalovaným tlumičem hluku výstřelu může tento nosit pouze na střelnici nebo na místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu (např. myslivec v honitbě).

Noktovizory

Dříve byly noktovizory, tedy zařízení umožňující noční vidění, zařazeny do kategorie zbraní „A“, tedy zbraně, střelivo a doplňky zakázané. S novelou zákona přichází změna, kdy již noktovizory nespádají pod zákon o střelných zbraních a střelivu a přestávají tak být tímto jakkoli regulovány.

Floberty a vzduchovky

Oproti noktovizorům jsou nově do kategorie zbraní „C“ zařazeny palné zbraně určené pro náboje typu Flobert, takže si je může koupit pouze držitel zbrojního průkazu. Stejný osud potkal i plynové zbraně, naštěstí však pouze pokud mají ráží vyšší než 6,35 mm. Většina vzduchovek má ráži 4,5 mm nebo 5,5 mm. Jsou však silné vzduchovky ráže přesně 6,35 mm (např. Black Knight IGT Match), které tak stále zůstávají zbraněmi kategorie „D“, tedy od 18 let bez nutnosti být držitelem zbrojního průkazu.

Amnestie

Trestnost nedovoleného ozbrojování zaniká u osoby, která bez povolení přechovává zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, jestliže je dobrovolně ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona předá kterémukoli útvaru policie do úschovy nebo přenechá ve prospěch státu.

Zbrojní průkaz skupiny F

Ze skupiny zbrojních průkazů zmizela novelou zákona skupina „F“ k provádění pyrotechnického průzkumu. Osoby, které mají skupinu „F“ ve svém zbrojním průkazu, však mohou zbrojní průkaz nadále používat jako průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu. Nově totiž provádění pyrotechnického průzkumu řeší ustanovení § 70b, které zavádí podskupinu Muničního průkazu – právě Průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu.

Změna testových otázek

V souvislosti s novelou zákona o střelných zbraních a střelivu byly novelizovány též testové otázky vydané Ministerstvem vnitra České republiky, které jsou dostupné na: <https://www.mvcr.cz/clanek/zkousky-odborne-zpusobilosti.aspx>

Co do rozsahu a počtu testových otázek se příliš velké změny žadatelé o vydání zbrojního průkazu nedočkají.

V části II. – Otázky k prokazování znalostí nauky o zbraních a střelivu – však ministerští úředníci obtížnost znalostí týkajících se konkrétních zbraní a střeliva poněkud přehnali. S těmito otázkami by měl problém leckterý dlouholetý držitel zbrojního průkazu, natož pouhý žadatel o zbrojní průkaz. Pointa toho, co tím má být dosaženo, mi zcela uniká. Navíc úroveň grafického zpracování obrázků je na úrovni začátečníka v práci na počítači. Obrázky jsou nekvalitní a jednotlivé náboje nebo zbraně pro zkoušené špatně čitelné. Prostě odfláknutá práce.

Co říct na závěr?

Zaplat' Pán Bůh za tuto novelu! Držitelé zbraní v České republice mohli dopadnout mnohem hůře, než se stalo, zejména kdyby zvítězil názor „sluníčkářů“ z evropské byrokracie. Takto si prakticky současní držitelé zbraní požádají o výjimku o zbraně kategorie A-I, nadlimitní zásobníky a možnost nabývat, držet a nosit střelivo se zvýšeným ranivým účinkem. O možnost pořízení noktovizoru a jeho použití na zbraních již myslivci nebudou muset žádat a poměrně zajímavým benefitem novely je možnost nabývat do vlastnictví tlumiče hluku výstřelu.

Ing. Milan Říha, Ph.D., DiS.

NEMOCNICE

JSOU MĚKKÝM CÍLEM, I KDYŽ ÚTOKY V NICH JSOU STÁLE VZÁCNÉ

Do Vánoc zbývaly dva týdny, když ranní směna ve fakultní nemocnici v Ostravě (FNO) krátce po sedmé hodině uslyšela z čekárny traumatologické ambulance naprosto jiné zvuky než dosud. Byly to zvuky střelby z pistole do té doby neznámého pachatele, který vstoupil do čekárny a začal bezhlavě střílet na pacienty, kteří tu čekali na ošetření. Sedm z nich se už ošetření nedočkalo.

Čin otřásl prostřednictvím médií rázem celou republikou a 10. prosinec 2019 se hluboce a nesmazatelně zapsal do kalendáře neštěstí a masových vražd v ČR jako tragický den. Nebudeme v tomto článku hodnotit sled události, paniku či akceschopnost záchranářů a policie, ale upozorníme na nezbytnou potřebu se na takovéto útoky připravit, očekávat je, naučit se jim čelit.

Zhruba tři čtvrtě roku po útoku takto učinila i FNO – ve snaze zajistit svým klientům (pacientům), zaměstnancům i pracovníkům logistiky, dodavatelských firem a služeb bezpečnější prostředí. Nemocnice prošla rozsáhlým odborným auditem, jehož výstupem bylo mimo jiné instruktážní video, prostřednictvím kterého vedení FNO následně proškolovalo své zaměstnance na situace útoku ozbrojeného střelce v prostorách nemocnice – co očekávat od chování střelce, jak se zachovat při jeho útoku, jak evakuovat nebo invakuovat pacienty či zaměstnance, jak se ukryt, jak se bránit, jak získávat informace z krizového štábu FNO nebo od policie, jak je předávat i jak s nimi naložit.

Instruktážní video natočila ve spolupráci s FNO soukromá bezpečnostní firma INPOS Security se sídlem v Praze. Firma se mnoho let zabývá detektivní a bezpečnostní činností a audity a k auditu a natočení instruktážního videa využila své zaměstnance, spolupracovníky a tým českého červeného kříže, který provedl autentické maskování. Firma v rámci auditu provedla důkladnou analýzu kamerového systému, dohledového

pracoviště, ochrany vstupů, technologických zařízení, kritických míst a odolnosti objektu nemocnice proti útokům ozbrojeného střelce i proti teroristům aj.

Z důvodu taktického i smluvně-pracovního nebudou sdělovány závěry, nic nebude porušeno, pokud mimo jiné uvedeme jedno z významných bezpečnostních aktiv FNO, že nemocnice má samostatný, lidově řečeno bezpečnostní odbor, jenž je tvořen lidmi, kteří mají zkušenosti i zájem vylepšovat bezpečnost tak, aby nemocnice v maximálně možné míře zajistila bezpečnost svému personálu, pacientům i návštěvníkům.

Zde je nutno vyzvednout důležitost obsazení funkce vedoucího odboru pracovníkem s předešlou praktickou zkušeností s prací v bezpečnostním prostředí a službách. Vedoucího (bezpečnostního) manažera si často firmy a

společnosti vybírají tak, že se jím zpravidla stane člověk se zkušenostmi nebo vzděláním z oboru bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen BOZP). Nicméně ne všechny činnosti tzv. bezpečáka jsou směřovány jen do oblasti BOZP. Naopak, zejména v případě ozbrojeného útočnicka (pozn. autorů: typová činnost č. 14/IZS z roku 2013 STČ GR HZS), jak tomu bylo v tomto případě, je pro účely opatření, prevence i následných činností nutný „bezpečák“ zaměřený na oblast Security, tj. ochrany osob a majetku, což jsou činnosti, kde je bezesporu potřeba nezbytných zkušeností s krizovým řízením, ochranou obyvatelstva, tipováním podezřelého jednání a chování osob, s operativní činností, monitoringem apod.

Nutno říci, že FNO takovým personálem disponuje. Obecněji lze uvést, že budova (objekt) každé krajské či okresní

nemocnice je charakteristická mnoha vstupy a vjezdy, kde je značně složité nastavit organizační opatření tak, aby byl přehled, kdo a s jakými úmysly do objektu areálu nebo budovy vstupuje nebo vjíždí. Ohledně dopravních prostředků se to zřejmě zdá být jednodušší, ale to je taky zavádějící, téměř nikde se v takových rozsáhlých objektech neprovádí důkladná kontrola nákladového prostoru každého z vjíždějících vozidel.

Vstup osob, pacientů, personálu a členů nasmlouvaných logistických a údržbářských firem a jiných subjektů je pak další kámen úrazu. Osoby nejsou kontrolovány per partes a žádná nemocnice v ČR v současné době neprovádí kontrolu osob s detektorem kovů a rentgenem, proto není v možnostech ochrany (ať už nasmlouvané profesionální soukromé bezpečnostní služby nebo pracovníků ostrahy z řad vlastních zaměstnanců) situaci spolehlivě monitorovat. Zde pak přichází na řadu zmíněný zkušenostní um a znalosti z oblasti oboru security, bezpečnostních služeb a sloček.

Na tohle téma se auditři zaměřili také a díky vstřícnosti vedení FNO a zejména vedení „bezpečnostního“ odboru se audit a následný produkt – natočení tříčtvrtěhodinového instruktážního videa – podařily. Vedení takto exkluzivně vyřešilo způsob, jak efektivně proškolit své zaměstnance z této prakticky poznamenané zkušenosti masové vraždy (střelby) v budově FNO, a to během pandemických opatření vlády. Video bylo natočeno tak, aby vystihlo nejpravděpodobnější situace, do kterých se mohou jak střelec, tak osoby v budově nemocnice dostat. Autoři situaci prakticky popsali a prostřednictvím střelce se zbraní a s opravdovou zvukovou kulí a předvedli a po každé situaci sdělili, jak se v těchto situacích chovat a jak na ně na ně co neúčinněji reagovat. Video bylo natáčeno v prostorách budovy, s vědomím policie a v takovém čase, aby střelba ze zbraní v budově nevyvolala obavy, že se příběh střelce z prosince 2019 opakuje.

Instruktážní video poskytuje základní edukaci přípravy na podobné situace a posléze, v době po ukončení protipandemických opatření vlády, proběhne praktické ověření proškolených situací z videa. Spolu s autory videa i článku tvrdíme, že se dílo podařilo, je hodné následování a může být inspirativní pro další nemocnice (zejména management nemocnic), kterým není bezpečnost zaměstnanců, pacientů a návštěvníků lhostejná.

Něco málo z globálnějšího pohledu

Popisovaná okolnost nebyla v ostravské fakultní nemocnici první a bohužel nebude jistě ani poslední z pohledu

výběru místa útoku střelce na takovéto cíle. Jedná se o cíle citlivé (v policejním pojmosloví měkké cíle), těžce střežitelné z hlediska pohybu osob, snížené možnosti kontroly vjezdu a vstupu a s množstvím vchodů a východů do/z budovy, tím logicky s množstvím vstupních, průchozích a ústupových cest pro střelce a zároveň omezených možností osob uvnitř budovy bránit se a reagovat adekvátně na nastalou situaci. Připomeňme si několik situací a kazuistik případů, které se staly a jsou důkazem toho, že v nemocnicích skutečně ke střelbě a následným masovým vraždám nebo sebevraždám, jež potvrzují slova autorů tohoto článku, dochází.

Kolem šestnácté hodiny v červnu 2020 přijala policie hovor, že v čekárně Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích se střílí. Podle vyjádření policie muž v jedné z jejích čekáren spáchal sebevraždu střelnou zbraní. V tu chvíli bylo v čekárně několik dalších osob, nicméně nikomu se nic nestalo. Proč si pětasedmdesátiletý muž vybral ke svému činu právě nemocniční čekárnu, nebylo oficiálně zjištěno.

Loni v březnu postřelil pacient na hematologické klinice ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady dva lidi, z nichž jeden následně zraněním podlehl. Střelcem byl čtyřasedmdesátiletý pacient, který se pohádával se dvěma muži, s nimiž

ležel na pokoji. Po činu střelec odmítl vypovídat, policie ho poslala do vazby a začala trestně stíhat. Koncem dubna pachatel zemřel v pankrácké věznici.

Dále připomeňme například září 2011, kdy se zastřelil v Havířovské nemocnici přímo v nemocničním pokoji čtyřiačtyřicetiletý pacient.

Z celosvětového měřítka přitom bývá střelba v nemocnicích poměrně výjimečná. Ukazují to statistiky ze Spojených států. Díky poměrně malému procentu případů bývá pro nemocnice obtížné střelbě bránit preventivně. Například v listopadu 2019 zastřelil střelec v chicagské nemocnici tři lidi a zranil jednoho policistu. Fenomén střelby v nemocnicích není příliš zdokumentovaný. Podle jedné z mála studií na toto téma, jež byla publikována v roce 2012, bylo v USA zaznamenáno celkem 154 takových případů. Číslo ovšem ukazují, že se jedná o stoupající trend.

Počet obětí při střelbě v nemocnicích nebývá příliš velký. Za nejtragičtější incident tohoto typu v posledních dvou dekadách je v USA považována střelba v Mercy Hospital v Chicagu, při níž zemřeli čtyři lidé včetně útočníka. Podle zprávy z roku 2012 odhaluje oněch 154 případů některé jasné vzorce. Útočník má většinou jasný motiv a „specifický cíl“. Jako hlavní motivy zpráva identifikuje „nevraživost nebo pomstu“ (27 %), „sebevraždu“ (21 %) nebo ukončení života velmi nemocného hospitalizovaného příbuzného. Například v srpnu 2018 zastřelil muž svoji ženu v nemocnici v Westchester Medical Centers ve městě Mount Pleasant ve státě New York s tím, že chtěl ukončit její trápení. Poté si vzal vlastní život.

Mezi dalšími motivy, které vedly ke střelbě v nemocnicích, zmiňuje zpráva „pokusy o útěk z policejní vazby“ (11 %), války gangů (9 %) či „mentální nestabilitu“ pacientů (4 %). Doktoři a sestry bývají terčem střelby jen zřídka – ve třech, respektive pěti procentech případů. Většina případů se přitom odehrála uvnitř nemocnice (téměř 60 %), zbytek mimo nemocnici. Z vnitřních incidentů se jich 34 % odehrálo na pohotovostním oddělení a 32 % v pokojích pacientů. Střelci bývají až na výjimky muži (91 %). Většina z nich nebyla ani současnými, ani bývalými pacienty či zaměstnanci nemocnic.

Jelikož střelba v nemocnicích není příliš běžnou záležitostí, nebývají zdravotnická zařízení na tento druh události dostatečně připravena. Experti poukazují na to, že v důsledku nedostatku dat nemohou zjistit, jaké strategie jsou v zabránění útoku neefektivnější.

Nemocnice jako cíle teroristického útoku

Podle studie International Institute for

Counter Terrorism z roku 2013 se v letech 1981 až 2013 uskutečnilo asi sto teroristických útoků proti nemocnicím ve 43 zemích. Zabito při nich bylo asi 775 lidí a 1 217 bylo zraněno. Jedny z nejhorších teroristických útoků v tomto typu zařízení se odehrály v Rusku. V roce 1995 zajalo ve městě Buďonovsk asi padesát čečenských rebelů zhruba 2 000 rukojmí. Při zásahu protiteroristického komanda tu zemřelo asi 140 lidí a dalších 415 bylo zraněno. Mnozí odborníci pokládají útok na Buďonovsk za rozhodující zvrat v událostech první čečenské války. Teroristy vynucené pozastavení ruské ofenzívy, které bylo později po jednání s čečenskými představiteli prodlouženo, dalo oslabeným čečenským povstalcům čas vojensky se vzpamatovat a lépe se připravit na následnou partyzánskou protiofenzívu. Události v Buďonovsku šokovaly celou ruskou veřejnost, vedly k silné kritice ruské vlády a ke zvýšenému odporu vůči čečenské válce. Všechny tyto

aspekty nakonec přispěly k odchodu ruských vojsk z Čečenska.

V srpnu 2003 najel sebevražedný atentátník do vojenské nemocnice v Mozdoku v Severní Osetii-Alanii, na hranicích s Čečnou. Zabil padesát lidí. Většina teroristických útoků proti nemocnicím se odehrává v konfliktních oblastech, jako je Jemen, Sýrie či Afghánistán. Teroristé odvádějí útoky na nemocnice pozornost vojenských a zdravotnických organizací, které pak nemohou pomoci lidem zraněným na primárním místě útoku.

doc. Ing. Martin Hrinko, Ph.D., MBA, LL.M.
bezpečnostní konzultant
INPOS Security spol. s r.o.,
garant specializace Bezpečnostní studia na
Vysoké škole CEVRO Institut v Praze

Mgr. Bc. Kamila Muziková Vávrová, LL.M.
jednatelka firmy INPOS Security spol. s r.o.

INTERNET VĚCÍ, JAK HO MOŽNÁ NEZNÁTE

Stále častěji můžeme slyšet i číst o novém fenoménu, Internetu věcí (IoT). Nejčastěji se pro nás běžné uživatele mluví o chytrých ledničkách či celých domácnostech, kde jsou různá čidla schopna řídit světla, proudění vzduchu nebo např. zamykání dveří, na základě našich povelů zadávaných např. přes mobilní telefon nebo podle nějakého dlouhodobějšího nastavení.

Zjednodušeně řečeno se tedy jedná o nějaká zařízení, čidla na straně jedné a softwarovou aplikaci, která data zpracovává a zobrazuje, na straně druhé. Mezi tím jsou pak různé specializované sítě zajišťující přenos dat a další nástroje zajišťující správnou funkci čidel nebo uchování dat.

My bychom dnes rádi představili IoT v trochu jiné oblasti, než kterou známe jako spotřebitelé, a to v té, které se věnuje firma Sensority. Jde o takzvané Industrial IoT (IIoT), tedy Internet věcí pro průmysl a chytrá města.

Pokud Vás některá zařízení zaujala a chtěli byste se o nich dozvědět více, neváhejte kontaktovat společnost Sensority – info@sensority.eu nebo na www.sensority.eu.

DISTSENSE

Jaké myslíte, že má využití zařízení, které monitoruje vzdálenost? Ve firmě Sensority mu říkají DistSense a je to zařízení, které na bázi infračerveného laseru měří vzdálenost, je na baterie a vydrží bez údržby až 5 let provozu. Jeho nejtypičtější využití je v odpadovém hospodářství, kde umožňuje v reálném čase sledovat zaplnění odpadních nádob. Je technologicky uděláno tak, aby mohlo v krátkých intervalech (např. 1 min.) měřit, jak se mění naplnění kontejnerů, podzemních odpadních nádob, nádob na odpadní tekutiny a jiné. Vše je zobrazováno v aplikaci a dále může být propojeno do dalších informačních systémů zákazníka a umožnit mu tak upravit svoje procesy související se svozem a likvidací odpadů.

COLDSENSE

Jiné zařízení, s názvem ColdSense, umožňuje monitorovat teplotu prostředí a je možno doplnit o externí sondu, se kterou zvládá teploty hluboko pod bod mrazu (až -200 °C). Hlavní výhodou oproti klasickým teploměrům je jeho plná mobilita, měří všude a v krátkých intervalech, data jsou online k dispozici v aplikaci a v případě překročení uživatelsky nastavených limitů zasílá alarm, např. ve formě SMS. Zařízení jsou na tužkové baterie, s výdrží až 2 roky, a jsou kalibrována. Využívají se zejména ve zdravotnictví a potravinářství, kde skladování teplotně citlivých produktů je nejen regulováno, ale má zásadní význam pro zajištění použitelnosti, jako například v poslední době často zmiňované skladování vakcín.

LOCSENSE

Poslední oblastí, o které bychom se chtěli zmínit, jsou zařízení pro sledování polohy LocSense. Jejich konkrétní vybavení závisí na požadované přesnosti. Tam, kde potřebujeme přesnou polohu, jsou vhodná čidla vybavená modulem GPS(GNSS). Jednodušší zařízení pak mají možnost zjišťovat polohu pomocí WiFi sítě v okolí a tam, kde nám stačí pouze orientační poloha, ji určujeme pomocí vysílačů telekomunikační sítě. Tato zařízení jsou všechna také bateriová a jejich výdrž závisí zejména na četnosti měření, vždy se však pohybují minimálně v řádu měsíců. Všechna jsou vybavená čidlem pohybu, čímž mohou chytře ovlivnit svoji výdrž. Uživatel může přímo v mapě vidět umístění čidla a jeho pohyb v reálném čase, ale i celou historii, kde se zařízení pohybovalo.

SENSORITY

WWW.SENSORITY.EU

¹ HRINKO a kol. Pořádková činnost policie. Monografická recenzovaná publikace. Nakladatelství JUDr. Aleš Čeněk. Plzeň 2020. 354 stran. ISBN: 978-80-7380-793-1.

² Internetový odkaz: <https://www.todayhospitalist.com/hospital-shootings-rare-with-directed-motives/>

³ Internetový odkaz: https://www.cdnescz/zpravy/zahranici/usa-strelba-mrtvi-chicago-nemocnice-denverA181120_061405_zahranicni_pmk

⁴ Internetový odkaz: <https://www.ict.org.il/Article/77/Terrorist-Attacks-against-Hospitals-Case-Studies#gsc.tab=0>

⁵ Internetový odkaz: <http://medcraveonline.com/FRCIJ/FRCIJ-03-00087.pdf>

Dne 1. 12. 2020 Ministerstvo vnitra a Policie ČR zveřejnily nové mapy kriminality. Co nového pro běžného občana na rozdíl od již fungujících map tato „nová“ přináší? Po pravdě – NIC. Po průzkumu dostupných rezortních materiálů (od tzv. „Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011“, ve které lze najít počáteční impuls k jejich vzniku) a jiných obsahově obdobných portálů lze konstatovat, že opravdu NIC nového – NIC, co by tu již nebylo – NIC, co by uspokojilo zájem odborné i laické veřejnosti o prediktivní informace týkající se kriminality.

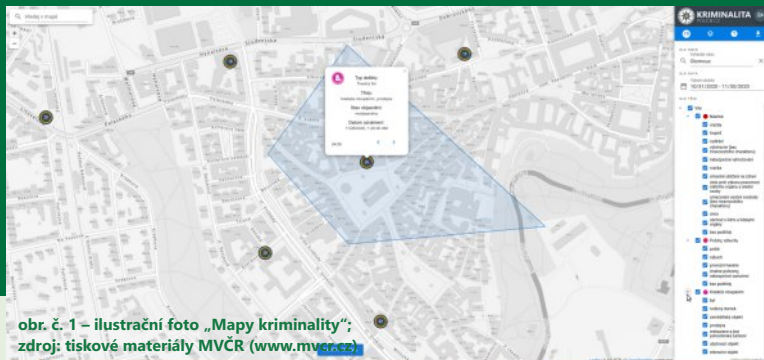
Na úvod tohoto článku je na místě konstatovat, že i přes dále publikované množství výhrad k činnosti Policie ČR (jako výkonné složky) a způsobu práce Ministerstva vnitra ČR (jakožto řídicího orgánu) si vážím práce jednotlivých policistů a dalších zaměstnanců státní správy, kteří svou práci berou jako povolání¹ a kteří jsou při plnění svých úkolů schopni a ochotni dohlédnout dále než na konec svého oddělení, odboru, útvaru, sekce. Po více než 20 letech aktivní spolupráce s výše uvedenými orgány je to bohužel to jediné pozitivní, pod co se mohu s čistým svědomím podepsat.

Úvodní shrnutí

Na samotném počátku (cca v roce 2011), jak to tak obvykle bývá, byla zcela jistě dobrá myšlenka. Stačilo podívat se směrem na západ a téma bylo na stole – či spíše jedním z bodů Strategie prevence kriminality na léta 2012–2015 (dále již pouze Strategie). Inspirace v zemích jako je Německo, Švýcarsko, Anglie, či Spojené státy americké (kde se jak kriminalita, tak i přístup státní správy k ní od 50. let 20. století vyvíjel zcela odlišně od nám známého prostředí) byla zcela na místě. Jedná se totiž o státy, kde se analytickou, koncepční i metodickou činností v oblasti prevence kriminality zabývají dlouhodobě a kde jsou mapy kriminality již nějakou dobu veřejně prezentovaným standardem.

Po prostudování dostupných materiálů (publikovaných Ministerstvem vnitra ČR, Policií ČR a jejich partnery z období

MAPY KRIMINALITY MINISTERSTVA VNITRA & POLICIE ČR

obr. č. 1 – ilustrační foto „Mapy kriminality“; zdroj: tiskové materiály MVCR (www.mvcr.cz)

mezi lety 2011 a 2020)² je v rámci tzv. „manažerského shrnutí“ možno konstatovat, že prezentovaná novinka není v ničem výrazně inovativnější než výstup projektu týmu Otevřená společnost, o.p.s., který byl pod názvem MAPA-KRIMINALITY.CZ odborné i laické veřejnosti představen již v roce 2012.

Dříve, než se zaměříme na podrobnější rozbor období posledních tří Strategii (2008–2011, 2012–2015, 2016–2020) poohlédneme se trochu hlouběji do historie tzv. „rezortních statistik“, přiblížíme si jednu, ne moc známou, soudní kauzu a v obecné rovině se z pohledu laika nahlédneme do zveřejněných map.

Pohled do historie

Vzhledem k existenci informací k historii rezortních statistik³, které nejsou laické veřejnosti známy, se nabízí začít místo ve 21. století o něco dříve. Konkrétně v roce 1788, tedy před více než 200 lety. Z obsáhlé publikace zmiňme alespoň základní milníky týkající se sběru a hodnocení dat publikovaných statistik:

1788 = trestní soudní řád z tohoto roku nařizoval soudům sestavování čtvrtletních přehledů, které měly poskytovat stručný přehled o pohybu zločinnosti a průběhu trestního řízení,

1822 = dekret, který sjednocoval názvy publikovaných přehledů, například výkaz subjektivní o souzených osobách, výkaz objektivní o zločinech anebo výkaz o těžkých policejních přestupcích,

1828 = počátek pravidelného zveřejňování statistických dat soudů,

1848 = první oficiální statistiky rakouské za období 1845–1848,

1895 = individuální výkazy o odsouzených osobách sloužící ke sběru dat, tzv. trestní listy nahrazují podrobnější formuláře o každé právoplatně odsouzené osobě, tzv. sčítací listky,

1920 = změna trestního práva,

1923 = zavedeno vládní nařízení o evidenci soudních provinilců a sbírání dat pro účely kriminální statistiky – v rozsáhlejší formě listů trestních pak byl zaznamenáván počet odsouzení a osvození pro jednotlivé trestné činy s rozlišením, jde-li o čin hlavní či vedlejší,

1925 = první Československý svazek trestní statistiky (přehled období 1918–1922) s komentářem a analýzou

1931 = v rámci komentářů k obsahu svazku trestní statistiky za léta 1923–1937 kladen důraz na skutečnost, že obsahem statistik je pouze kriminalita evidovaná, která se výrazně liší od kriminality skutečné. Poznámka: již autorům odborných publikací té doby byl znám fakt, že skutečná kriminalita je tzv. „nedostupná“ – používají se pojmy zločinnost známá, zločinnost zákonná a zločinnost neznámá (kriminalita neohlášená, do statistik nezahrnutá – dnes používán pojem latentní),

1964 = jednorázové zpracování údajů z období mezi lety 1946–1964 pro vydání tzv. „Zprávy o stavu a vývoji kriminality a zhodnocení úrovně práce orgánů činných v trestním řízení“

1966 = neveřejné Kriminální statistiky

Veřejné bezpečnosti s obsahem přehledu kriminality od roku 1957 v podobě tabulek, od roku 1966 s grafy – členěno dle doposud používané takticko-statistické klasifikace TSK, a to podle územních celků v detailu okresů,

1973 = pro ročenku Rozbor kriminality zjištěné na území ČSSR v r. 1973 ve srovnání s r. 1972 (240 stran tabulek a statistických údajů) došlo poprvé ke zpracování dat s využitím výpočetní techniky,

1974 = v souvislosti se zavedením výpočetní techniky do zpracování rezortních statistik o kriminalitě byl upraven sběr základních dat, jejich třídění, zpracování a vykazování – tento systém kriminální statistiky pokračoval kontinuálně až do roku 2010,

2010 = „rok 0“⁶ ve zpracovávání rezortních statistik Ministerstva vnitra ČR a Ministerstva spravedlnosti ČR.

let⁷. A zrovna tato kauza byla na podzim 2020 definitivně uzavřena konečným stanoviskem ve prospěch Policie ČR: „Požadované údaje bez výjimky nelze poskytnout.“

Zajímavou souhrou okolností není ani tak termín rozhodnutí soudu (jde spíše o náhodu), ale skutečnost, že informace, které Policie ČR následně a zcela dobrovolně vystavila na webu kriminalita-police.cz, podle rozhodnutí soudu není možné zveřejnit. A to kromě jiného i z právních i technických důvodů.⁸

Bylo by zajímavé pokusit se dohledat, jestli měl soud k dispozici informace o tom, že „neveřejná“ data budou za pár dní zveřejněna! Nicméně skutečností je, že Policie ČR (přesněji Policejní prezidium České republiky) byla z pozice žalovaného v rámci tohoto jednání tím, kdo předkládal argumenty, proč jsou data nezveřejnitelná, a ta samá Policie ČR je

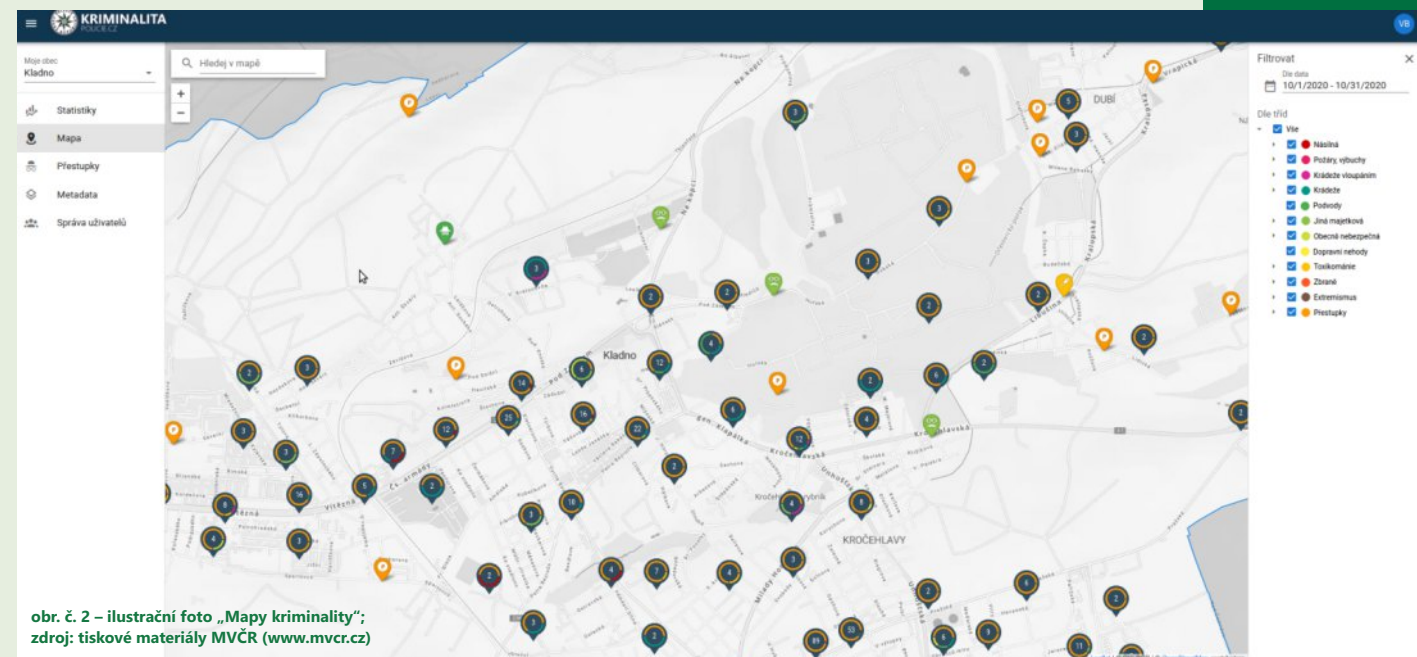
na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami),

- i požadavek dle zákona o svobodném přístupu k informacím je potřeba formulovat jednoznačně a jednoduše.

Data v obecné rovině

Vzhledem k tomu, že jsem se před publikováním tohoto textu seznámil nejen s dokumenty Republikového výboru pro prevenci kriminality (dále již jen jako RVPPK) za období posledních deseti let, ale i s publikovaným výzkumem a odbornými články zabývajícími se rezortními statistikami z výrazně delšího období, nejsem přístupem Policie ČR nijak překvapen a to nejen v rámci výše uvedeného soudu.

Ono to je tak nějak „normální“. Na obra-

obr. č. 2 – ilustrační foto „Mapy kriminality“; zdroj: tiskové materiály MVCR (www.mvcr.cz)

Data jako předmět soudního jednání

Začátkem prosince 2020 proběhla médií jednodenní vlna zpráv s titulkem typu: Ministerstvo vnitra a Policie ČR zveřejňují mapy kriminality; Kdokoli si může v mapách vyhledat počty různých druhů zločinů a přestupků v jednotlivých obcích i jejich částech; Občané se z mapy dozvědí například i to, kdy byl čin nahlášen a zda byl odhalen pachatel. Ale jen několik málo čtenářů si informace v jejich obsahu spojilo s čerstvým rozhodnutím 3. senátu Nejvyššího správního soudu ve více než čtyřleté kauze týkající se poskytování dat z policejních statistik.

O čem, že je řeč? A jak to souvisí?

Datový novinář Českého rozhlasu v roce 2016 požádal, s využitím zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí databáze všech trestných činů z posledních pěti

(jako výsledek činnosti výkonné skupiny zřízené rozkazem policejního prezidenta č. 102/2019) následně v rámci nových map kriminality zveřejnila. A potvrzeným faktem je i to, že média, provozovatelé obdobných informačních map a také někteří datoví specialisté ze státní správy o tom dopředu nevěděli. Ale co, stane se.

Ze zápisu k soudnímu rozhodnutí⁹ si je do budoucna možná odnést tři klíčové poznatky:

- posláním Policie ČR zveřejňovat statistické údaje o stavu a vývoji kriminality na území České republiky vůči veřejnosti bylo a je naplňováno prostřednictvím tzv. Mapy kriminality (dostupné na: <http://mapakriminality.cz/>),

- „na věc“ je rovněž nutné nahlížet optikou toho, že primárním úkolem Policie ČR je „pomáhat a chránit“ (chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly

nu výkonné části autorského kolektivu aneb těch, kteří nejen podle svého ministra odvedli ohromný kus práce („Vidím za tím ohromný kus práce a gratuluji tvůrcům z ministerstva i policie, že se jim povedlo dostat projekt do této fáze. Data z map jsou v otevřeném formátu, čímž dáváme odborníkům možnost si je stáhnout a dále s nimi pracovat, například vytvářet mobilní aplikace pro veřejnost v oblasti bezpečnosti a prevence kriminality,” sdělil ministr vnitra Jan Hamáček)¹⁰, je potřeba uvést, že pracovali jen s tím, co měli v zadání, co bylo v jednotlivých etapách jejich práce k dispozici a za podmínek, které jim byly poskytnuty. Ze zápisů RVPPK vyplývá, že problémy jsou u Policie ČR jinde – k tomu se ještě vrátíme.

Skutečnost, která mne na nově zveřejněných mapách zaujala (obdobně jako například u mapy dopravních nehod <https://nehody.cdv.cz/> – spuštěno 12/2008), byla možnost práce s údaji

1. ČÁST

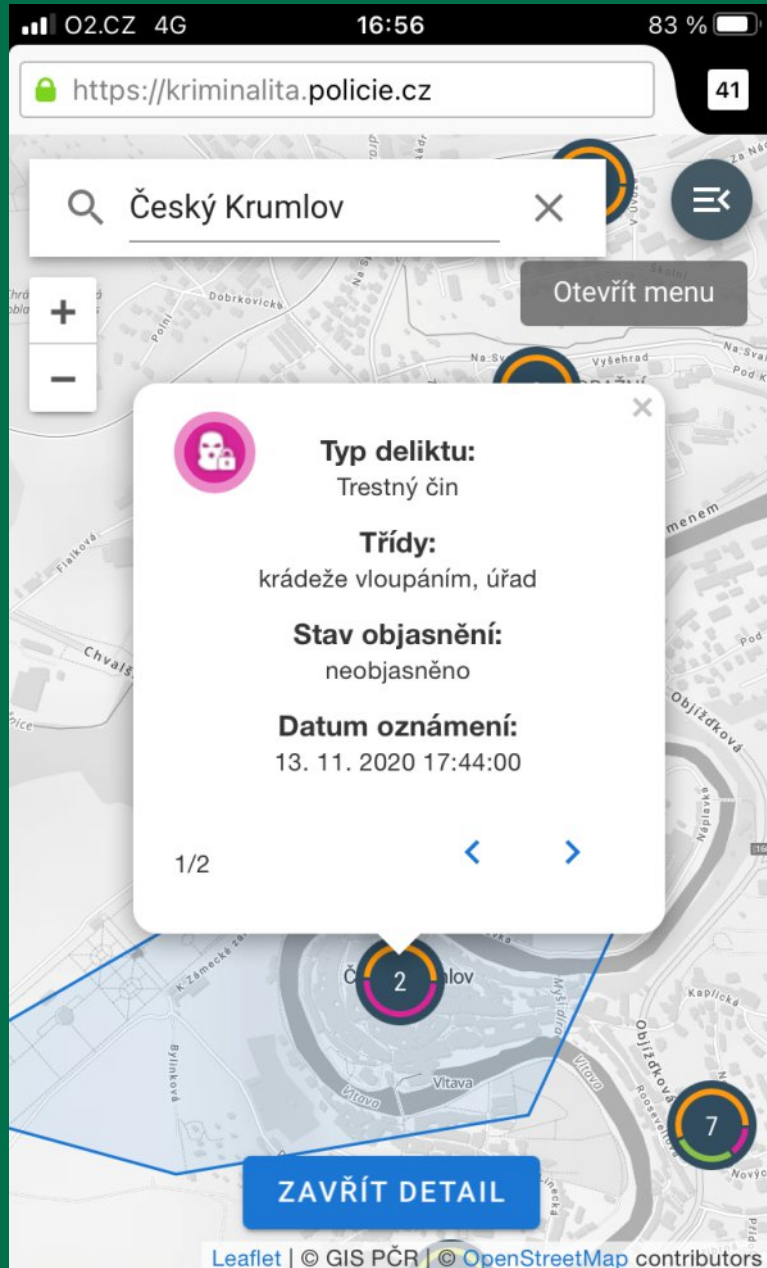
času a konkrétní lokality v kombinaci s událostí z osobní zkušenosti. Tři „opěrné body“ obvykle dostačují v matematice i ve fyzice, tak proč ne zde. A výsledek? Publikovaná data zнову tak nějak „nesedí“.

Z posledních patnácti let jsem se pokusil vyhledat v mapě jeden konkrétní požár (tragický), dvě autonehody (včetně své vlastní), opakované poškozování cizí věci (v blízké rodině) anebo několik krádeží vloupáním ve třech sousedících ulicích (od místa bydliště, co bych kame-nem dohodil) a předpokládal jsem, že je v nových mapách dohledám. Bohužel se nepodařilo – prostě tam nejsou.

V jednom z celkem nových odborných textů (Mapování kriminality jako téma i praktická činnost ve výuce¹¹ k využití moderních technologií je v poznámce k datům o krádežích aut získaných od Krajského ředitelství policie Libereckého kraje uvedeno, že získaná data vykazují 90% úplnost a správnost, což je standardní chybovost u mapování trestných činů. Může být. Ale na základě výsledků osobní praktické zkušenosti je tento uvedený údaj více než optimistický.

Vzhledem k tomu, že 5 nebo 10 událostí napříč roky se opravdu ztratit může, následoval pokus č. 2. A to mediálně silná kauza z přelomu let 2019/2020 – několik desítek vloupání v krátkém období a navíc v jedné lokalitě - tzv. „Středočeský gang, který nikdy nebyl“¹².

Díky tomu, že jsem tam (Jesenice u Prahy a okolí) v 90. letech 20. století vybavil poplachovým systémem několik desítek rodinných domů, tak se v lokalitě také orientuji. A s údaji v mapě by se mi mohlo podařit porovnat si vizualizovaná data s policejní statistikou. Bohužel i toto nebude tak jednoduché, jak se na první pohled zdálo – zrovna v této části mapy bylo použito jiné územní členění (možná legislativně správnější, než u dlouholetých statistik poskytovaných Policií ČR například pro výstup projektu týmu Otevřená společnost, o.p.s., s názvem MAPAKRIMINALITY.CZ, ale jiné), a tedy i související vykazování bude jiné než doposud. V této kauze bude do budoucna určitě nejpodstatnější informací skutečnost, jestli se jednalo o sérii souvisejících případů anebo více anomálií v jednom místě v jednom čase. Bylo to skoro 120 trestných činů (krádeží vloupáním), jak tvrdí místní, anebo jen 65, jak uvádí Policie ČR? Na

POZNÁMKA:

Mapy budoucnosti a predikce kriminality – sci-fi, nebo realita?

Skupina pachatelů se chystá vykrást rodinný dům na okraji města a ve stejné chvíli se vydají policisté k jejich zadržení. Ještě než zloděj páčidlem poškodí dveře, policisté mu nasazují pouta. Fikce, nebo fakt? Je možné předpovědět zločin dříve, než se stane? A jakou roli v tom hrají mapy kriminality?

Na to se snaží odpovědět projekt „Mapy budoucnosti – moderní nástroj ke zvýšení efektivity a kvality výkonu

veřejné správy v oblasti prevence kriminality založený na analýze a predikci kriminality“ (dále jen „Mapy budoucnosti“), který od září 2014 zpracovává Ministerstvo vnitra, odbor prevence kriminality, ve spolupráci se společností ACCENDO – Centrum pro vědu a výzkum, o. p. s. Projekt je podporovaný z Evropského sociálního fondu v ČR, operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Zdroj: časopis ALARM FOCUS – duben 2015

něco snad časem odpovědi sami policisté, ale konkrétní případy si budou schopni dohledat nejspíš jen místní.

Ať už se však dozvíme cokoli, tak to ze strany státní správy bude jen hra s čísly.

Závěr

Že to ani jinde není s daty jednoduché, o tom nás dnes a denně přesvědčuje systém nazvaný PES¹³ a činnost státní správy s ním související. I zde snaha o transparentnost, informovanost a objektivní hodnocení naráží takřka každodenně na různá specifika. A nejen na ně – v české společnosti jsou navzdory času stále zakořeněni „pohrobci nedemokratické minulosti“¹⁴, kteří jsou zvyklí držet si informace pod pokličkou. Nad jejich konkrétními cíli nemá smysl spekulovat. Stále však platí, že ti, kteří mají moc a informace je vždy alespoň o krok napřed.

Tolik asi v obecné rovině k novým mapám kriminality a datům, tedy k tématu prvního článku ze série „Mapy kriminality Ministerstva vnitra & Policie ČR“.

Je možné, že za nový mapový portál kriminalita.policie.cz bude (po doladění jeho nedostatků) široká veřejnost vděčna. Ale v současné době se nabízí řada otázek¹⁵, které souvisí s jeho vývojem a obsahem. Například:

1) Odpovídá prezentovaná podoba původním záměrům (viz textový rámec „Mapy budoucnosti a predikce kriminality – sci-fi, nebo realita?“)?

2) Neměl by být více kladen důraz na skutečnost, že prezentovaná data nedokládají skutečnou kriminalitu, ale pouze část kriminality – tedy tu, která vyšla najevo a je evidována v oficiálních statistikách? Tedy že zde chybí tzv. „latentní kriminalita“, o které se orgány činné v trestním řízení nedoví a není registrována v oficiálních statistikách.

3) Jak se k projektu stavěli zainteresované strany¹⁶?

4) Nejedná se, i vzhledem k tomu, že resortní statistiky dosud informují více-méně výhradně o fungování a efektivitě institucí, které je vydávají, o další jedno-účelovou vizualizaci pod heslem „mládí vpřed“¹⁷?

Nejen na tyto otázky se můžeme pokusit nalézt odpovědi přístě.

Michal Randa
TZB info

Zdroje a odkazy

1) Povolání: od původu významu slova být k něčemu povolán.

2) Výběr informací z těchto dokumentů (týkajících se vývoje MAP) bude včetně poznámek obsahem posledního ze série článků na toto téma.

3) ProPolice: Centrum ProPolice se vyvinulo z „pro-policejních“ aktivit Otevřené společnosti, o.p.s., v březnu 2007. Jeho cílem je přinášet nové myšlenky a testovat nové přístupy k policejní práci a přispívat k tomu, aby Policie ČR nebyla pouze represivní složkou, ale podílela se na utváření prostředí, v němž žijeme, a stala se tak v očích veřejnosti jeho nedílnou a srozumitelnou součástí.

zdroj: Otevřená společnost, o.p.s.: <https://www.otevrenaspolecnost.cz/kdo-jsme> (výroční zpráva 2009).

4) Překlad a vydání manuálu Analýza kriminality v 60 krocích: Manuál Analýza kriminality v 60 krocích původně vznikl na objednávku britského ministerstva vnitra, ale velice rychle se stal užitečnou pomůckou v činnosti policejních sborů v řadě zemí po celém světě. Manuál velmi přehledně představuje postupy analýzy protiprávního jednání na místní úrovni. V jednotlivých krocích poskytuje řadu návodů a praktických rad, jak se naučit co nejlépe porozumět místním problémům a jak na ně hledat co nejúčinnější odpovědi v podobě preventivních opatření. Některé z nich jsou nejspíš zkušenějším policistům známe, jiné jsou naopak docela nové.

zdroj: Otevřená společnost, o.p.s.: <https://www.otevrenaspolecnost.cz/kdo-jsme> (výroční zpráva 2010).

5) Informace (veškeré níže uvedené) k historii resortních statistik: Resortní statistiky – základní zdroj informací o kriminalitě v České republice. Autor: Marešová, A. PhDr. Řada: Vybrané metody kriminologického výzkumu. Svazek 2. Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2011. ISBN 978-80-7338-110-3.

6) „rok 0“ moderních resortních statistik – informace poskytnuta pracovníky PP CIAP (Centrály informatiky a analytických procesů služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia ČR) v roce 2010.

Zdroj: Resortní statistiky – základní zdroj informací o kriminalitě v České republice. Autor: Marešová, A. PhDr. Řada: Vybrané metody kriminologického výzkumu. Svazek 2. Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2011. ISBN 978-80-7338-110-3.

7) Novinář chtěl databázi trestných činů. Policie mu naučovala 25 milionů. Zdroj: <https://www.i-rozhlaz.cz/zpravy-domov/novinar-chtel-databazi-trestnych-cinu-policie-mu-naucovala-25-milionu-201609070630-jcibulka>.

8) Počty zločinů a přestupků, nahlášení i vyřešení. Policie zveřejnila online mapy kriminality v Česku. Zdroj: https://www.i-rozhlaz.cz/zpravy-domov/line-mapa-kriminality-policie-cr-hamacek_2012011517_pj.

9) Soudní zápis „J.C. (žalobce) proti Policejnímu prezidium České republiky (žalovaný)“. Zdroj: http://nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2019/0046_3As_1900054_202010020905_46_20201016090015_prevedeno.pdf.

10) Ministerstvo vnitra a Policie ČR zveřejňují mapy kriminality. Zdroj: <https://www.mvcr.cz/clanek/ministerstvo-vnitra-a-policie-cr-zveřejnuji-mapy-kriminality.aspx>.

11) Mapování kriminality jako téma i praktická činnost ve výuce. Autor: Jana Jichová, Pavlína Netrdová; Geografické rozhledy 27/2 (2017-2018). Zdroj: www.geograficke-rozhledy.cz.

12) Žádný středočeský gang neexistuje, tvrdí policie po čtvrt roce. Případy vloupání vyšetřuje jednotlivě. Zdroj: <https://region.rozhlas.cz/zadny-stredocesky-gang-neexistuje-tvrdi-policie-po-ctvr-rcce-pripady-vloupani-8188632>.

13) PES: Protiepidemický systém ČR – stupně pohotovosti dle aktuální epidemiologické situace. Zdroj: <https://onemocneni-aktualne.mzcr.cz/pes>.

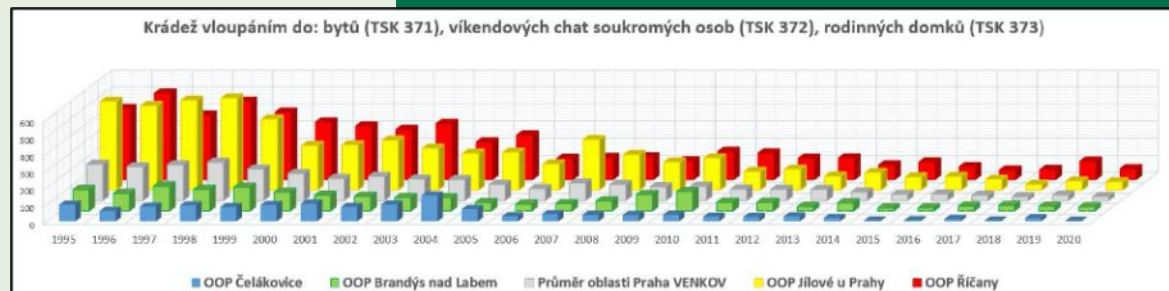
14) PES je dobrý, ale máme o něm vědět vše. Zdroj: <https://archiv.ihned.cz/c1-66854950-pes-je-dobry-mame-o-nem-ale-vedet-vse>.

15) Poznámka: níže uvedené otázky čerpají inspiraci v daleko obsáhlejší rozboru.

Zdroj: Jsou statistické údaje dostatečným zdrojem informací o stavu a vývoji kriminality v ČR? Autor: Marešová, A. PhDr. Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2011, v digitální podobě dostupné na: <https://www.mvcr.cz/clanek/jsou-statisticke-udaje-dostatecnym-zdrojem-informaci-o-stavu-a-vyvoji-kriminality-v-cr.aspx>.

16) Subjekty spolupracující na projektu „Mapy kriminality“: Asociace krajů České republiky; Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, Institutu pro kriminologii a sociální prevenci; ministerstva financí, obrany, práce a sociálních věcí, spravedlnosti, školství, mládeže a tělovýchovy, vnitra, zdravotnictví; Nejvyšší státní zastupitelství; Policejní prezidium České republiky; Probační a mediační služba České republiky, Soudcovská unie České republiky; Svaz měst a obcí České republiky; Úřadu vlády České republiky; Úřad vlády České republiky. Zdroj: <https://www.mvcr.cz/clanek/rvppk-republikovy-vybor-pro-prevenci-kriminality.aspx>.

17) „Mládí vpřed“ = způsob zpracování a prezentování resortních statistických dat pracovníky s vysokou znalostí informačních technologií, ale s omezenou znalostí o předmětu jejich informačně technických manipulací. Skutečnost popsána již před deseti lety v předmluvě k odborné publikaci, která se zabývá tématem „resortní statistiky – základní zdroj informací o kriminalitě v ČR“. Zdroj: Jsou statistické údaje dostatečným zdrojem informací o stavu a vývoji kriminality v ČR? Autor: Marešová, A. PhDr. Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2011, v digitální podobě dostupné na: <https://www.mvcr.cz/clanek/jsou-statisticke-udaje-dostatecnym-zdrojem-informaci-o-stavu-a-vyvoji-kriminality-v-cr.aspx>.

Obr. č. 3 – Krádež vloupáním do: bytů (TSK 371), víkendových chat soukromých osob (TSK 372), rodinných domků (TSK 373); zdroj: statistické přehledy Policie ČR.

KPKB DOPORUČUJE PUBLIKACI KOMERČNÍ ZPRAVODAJSTVÍ A ZPRAVODAJSKÝ SERVIS

JUDr. Jiří Kameník
- v současné době
výkonný prezident
Asociace soudců
mých bezpečnost-
ních služeb ČR a
prezident ÚNIB
soukromých bezpečnostních služeb ČR. Je též statutární členem autorizační komise, která pro-
vádí profesní státní kvalifikace
detektivů a státních. Předsedá
lektorskou činnosti na soukromé
vysoké škole AMBIS, kde před-
náší jako odborný garant předmět
„Soukromé bezpečnostní služby v
ČR a okolních státech“.

JUDr. František Brabec
- v současné době ve
starostlivém důchodu.
V minulosti působil
jako náčelník jed-
noho z odborů kři-
minálníky v Praze,
poté jako autorizovaný detektiv a
bezpečnostní poradce. Byl presi-
dentem České komory detektiv-
ních služeb a v současné době je
jedním z hlavních představitelů
členů Asociace soukro-
mých bezpečnostních služeb ČR,
Komory podniků komerční bezpeč-
nostní ČR a KPKB Brněnské re-
giony.

**KOMERČNÍ ZPRAVODAJSTVÍ
A ZPRAVODAJSKÝ SERVIS**

FRANTIŠEK BRABEC A JIŘÍ KAMENÍK

PRAHA 2021

ZBRANĚ V DĚJINÁCH

V minulém čísle časopisu jsem se v první části svého pojednání zaměřil na nejstarší dějiny zbraní – prošli jsme se spolu historií od pravěku, kdy se bojovalo klacky a kameny, přes starověk s prvními pokusy o zbraňovou legislativu až po středověk, který přinesl všeobecné rozšíření zbraní v civilní sféře. Časový úsek, na který se zaměřím v této druhé části, zúžím na Evropu, konkrétně na habsburskou monarchii v 17. až 19. století, kdy se setkáváme s již moderními předpisy o nošení či držení zbraní.

Evropa 17. století

V 17. století dochází v Evropě k několika válečným událostem, které poznamenaly vztah obyvatelstva i vlády ke zbraním a jejich držení či nošení. Již na počátku 17. století zažily české země vpád pasovských (vojenské osvobození Prahy) roku 1611. V jeho důsledku došlo k abdikaci Rudolfa II. na český trůn. Následně došlo v Praze k nepokojům, při nichž byli umučeni řeholníci kláštera františkánů při kostele Panny Marie Sněžné. Do Prahy dorazili ozbrojení sedláci a spolu s pražskou lúzou se pokusili zaútočit na Klementinum, které však chránili stavovští vojáci. Minorita u kostela sv. Jakuba Většího zachránili pražští protestantští řezníci. Z celé události je patrné, že zejména chladné zbraně byly ve městech silně rozšířeny a disponovala jimi i tzv. městská spodina. Po vpádu pasovských byla část obyvatelstva nakloněna myšlence, že řeholníci jsou zrádci. [1]

V Praze ovšem došlo pouze o několik let později k události, která uvedla do pohybu celou tehdejší Evropu. Roku 1618 tu proběhla třetí pražská defenestrace a tou započala třicetiletá válka (1618–1648). Během této války jasně vyplynula na povrch důležitost městských zbrojnic a s tím i důležitost výcviku obyvatelstva v zacházení se zbraněmi. Lokálně byly sice zbraně místními vyhláškami omezovaly, nicméně se to týkalo pouze nošení zbraní. Válka způsobila relativně velmi snadnou dostupnost zbraní i na bitevních polích. Nacházelo se zde množství zbraní všeho druhu. Dá se říci, že válečnické strany si chránily zejména drahé dělostřelecké kusy. Ostatní zbraně byly snadněji dostupné, a tak jim nebyla věnována odpovídající pozornost. [2]

Dostupnost zbraní a výcvik v zacházení s nimi se prokázaly jako klíčové faktory během obrany Prahy před Švédy roku 1648. Tehdy byli měšťané a studenti

spolu se zbytky posádky schopni ubránit město před profesionálními vojáky tří švédských armád se ztrátou pouhých 219 lidí. [3]

Dalším důkazem bylo obléhání Vídně roku 1683. Turecká vojska se v obrovské přesile (některé prameny uvádějí až 200 tisíc mužů) snažila Vídeň dobýt. Ta se však díky měšťanům a zbylé části posádky ubránila až do příchodu pomoci.

Přístup ke zbraním byl snadný a dostupnost v jejich používání značná. Vládnoucí vrstvy tehdy řešily spíše obranu země a k těm se zbraně v rukou měšťanů zcela osvědčily. Trestalo se zneužití zbraní – tedy vraždy a loupeže. Situace se začala měnit až s příchodem 18. století.

Habsburská monarchie v 18. století

V Rakousku byly v 18. století upraveny dvě oblasti úzce související s problematikou zbraní. Šlo jednak o problematiku lovu (resp. pytláctví) a jednak o zajištění bezpečnosti v císařském sídelním městě Vídni.

Snahy regulovat lov pomocí právních předpisů jsou i v našich podmínkách velmi starého data. Pevné právní zásady byly stanoveny až na přelomu 17. a 18. století. Ačkoli se lov podílel značnou měrou na obživě lidí, prakticky od počátků jejich dějin, stal se nyní pro většinu obyvatelstva nepřístupný. Vládnoucí vrstvy si totiž vyhradily lov pro sebe – jako společenskou zábavu, potažmo cestu ke zpestření jídelníčku. Tím se však vytvořily podmínky pro vznik ilegálního lovu, tedy pytláctví. A pytláctví se stejně jako jakákoli šedá ekonomika velmi rychle rozvíjelo a snahy o jeho potlačování se měly účinkem. Pytláci sice disponovali palnými zbraněmi většinou horší kvality než hajní a myslivci, nicméně i tak byli pro panskou čelad nebezpeční. Docházelo mezi nimi i k rozsáhlejším střetům (viz např. Karel Klostermann, Ze světa lesních samot, Akcent 2017).

Hrabě Jan Josef z Valdštejna si například stěžoval u samotného císaře Karla VI. na to, že pytláci se zbraní v ruce ohrožují jeho služebníky přímo v jeho přítomnosti, a žádal ho, aby důrazně zakročil. Císař v roce 1726 skutečně přikročil k vydání patentu proti pytláctví, kde stanovil velice přísné tresty za neoprávněný lov. Pytláčtíci tejláci měli být potrestáni vypálením cejchu, eventuálně měli být posláni na nucené práce. V případě recidivy hrozila tulákům smrt, ostatním pytlákům až 12letý pobyt na galejích. Pokud došlo při zadržení pytláka k poranění či zabití lesního personálu, viník stanul před hrdelním soudem. Lovecký

řád Karla VI. z roku 1732 předmětnou problematiku ještě dále rozpracovával, avšak s překvapivou otevřeností přiznával neúspěch dosavadních snah o omezení pytláctví: „...táž škodlivost se tak vzmáhá, že žádný z Našich též vrchnostenských Myslivců, když dle své povinnosti Revíry prohlížeti chtějí, více již si životem jisti nejsou, nýbrž vždy v nebezpečnosti pozůstávají, aby od Pytláků zastřeleni neb jináč o život přivrazeni nebyli.“ [4]

Další oblastí související úzce s používáním zbraní, která byla upravena za vlády Karla VI., je otázka veřejné bezpečnosti ve Vídni a postavení bezpečnostních složek v tomto městě.

Úprava byla provedena generálií ze dne 1. prosince 1724, která je uvedena následně jako příloha dekretu dvorské kanceláře ze dne 21. 11. 1815 proti nošení a obchodu se skrytými zbraněmi. Tato generálie hovoří o nesnadném výkonu služby vídeňských stráží. Tento právní předpis se zabývá nakládáním se zbraněmi pouze nepřímo, když za trestné označuje napadání stráží slovy i skutkem, tedy fyzickým násilím, které bývá často páčeno se zbraní v ruce. K této konstrukci přispívá též fakt, že generálie byla znovu publikována jako příloha dekretu řešícího již přímo nakládání se zbraněmi. Zároveň ilustruje špatnou bezpečnostní situaci v hlavním městě monarchie, přičemž se můžeme pouze domýšlet, jaké poměry musely panovat na venkově a v menších městech. Zatímco mimo hlavní město neexistovaly v této době bezpečnostní složky srovnatelné s Rumorwache, ve Vídni naopak docházelo ke koncentraci kriminálních živlů a lidí na okraji společnosti vůbec, což vedlo k nárůstu trestné činnosti. Zajímavé je, že se situace zásadně nezlepšila ani po takřka stu letech, kdy mezitím byla vídeňská policie několikrát zreformována, protože generálie byla znovu publikována v roce 1815. Generálie je předpisem stručným, postrádajícím jakoukoli vnitřní strukturu, navíc zde obsaženou právní normu můžeme pokládat částečně za imperfektní, protože neobsahuje výslovné formulovanou sankci.

Celkově lze tvrdit, že období prvních čtyř dekád 18. století není z hlediska sledované problematiky na prameny příliš bohaté. Pozornost nejvyšších představitelů státní moci byla upřena na problémy pouze částečně související s drzbou a používáním zbraní, zejména na otázku jejich nelegálního použití. Proto nám jistě vodítko mohou poskytnout shora zmiňované předpisy, týkající se lovu (pytláctví) a městské bezpečnosti. Z těchto předpisů můžeme nepřímo

vyčíst snahu o omezování nakládání se zbraněmi, kterou státní moc v této době projevuje především prostřednictvím sankcionování některých nežádoucích jednání. [4]

Dokumentem, který se zaměřuje na zbraně již konkrétně, je patent z 23. února 1754. Zabývá se, podobně jako výše zmiňovaná generálie Karla VI., otázkou veřejné bezpečnosti ve Vídni a v souvislosti s tím také právní ochranou příslušníků stráží. Na rozdíl od svého předchůdce již tento pramen přímo upravuje nakládání se zbraněmi civilními osobami, jakož i zhotovování určitých zbraní řemeslníky. Poprvé je zde možno sčkat se s termínem „skryté zbraně“ ve smyslu zbraně nepovolené. V první větě je vymezena osobní, či spíše prostorová působnost patentu, kdy se tento vztá-

huje na poddané ve všech zemích, obzvláště však na ty, kteří sídlí ve Vídni a na jejich předměstích. Dále pak je pro zachování kontinuity právního řádu připomenuta generálie z 1. prosince 1724 a takřka zopakován její obsah. Rovněž pak panovníce karavě upozorňuje, že přes existenci tohoto stále prospěšného předpisu nejsou v něm zakotvená pravidla dodržována. Oproti generálii z roku 1724 bylo nutno rozšířit osobní rozsah patentu, kdy císařovna výtka „... se vztahuje i na ty, kteří se nejen tímto strážím, když se nacházejí ve výkonu svého úřadu, protíví a vzpírají, nýbrž také skrze smrtící nože a další vražedné nástroje tyto zahánějí na ústup a od nich se opovažují oprošťovat.“

Zajímavým dokumentem je rovněž dekret dvorské kanceláře ze 17. září 1789, vyhlášený ve vnitřních Rakousích 30. září téhož roku: „Náš Majestát shledává skrze toto nově vydané nejvyšší nařízení za objasněné a vyložené, že jen oněm poddaným, kteří do cizí honitby mimo cestu nebo při pytláctví se střelnou zbraní vskutku vstupují, nebo se také jinému protiprávnímu používání střelných zbraní vytrvale oddávají, při

jejich rukou nalezené zbraně jsou bez dalšího k odebrání a ke konfiskování, také těmto je držení zbraní v jejich domech pod tímž trestem na všechny časy zakázáno, kromě těchto případů však aby se domovní prohlídky kvůli střelným zbraním, stejně jako jejich odnímání, nemusely konat.“ [5]

Citovaný předpis tedy postihuje nelegální nošení, resp. používání střelných zbraní poddanými, přičemž sankcí za tofo nežádoucí chování je zabavení předmětné zbraně. Tento trest se ve stejné podobě uplatnil i v případech recidivy. Poslední věta podává svědectví

z 2. září 1796 nosit a zhotovovat, jako též nakupovat, je zakázáno. Jen ti je mohou nakupovat, kteří se vykážou policii výslovným povolením. Při dohledu nad dodržováním tohoto předpisu jsou policejní orgány povinny zachovávat ostražitost. Opakovaný ostrý pokyn k této ostražitosti obnovil dvorský dekret z 11. srpna 1798. Zde se nově objevuje pojem větrovka, tedy zbraň poháněná stlačeným vzduchem. Ta byla

považována za zákeřnou zbraň z toho důvodu, že byla tichá.

Trestněprávními aspekty držení a výroby zbraní se zabývá „Zákoník o zločinech a těžkých policejních přestupcích“ z roku 1803: „Dle § 126 trestního zákoníku, II. díl, dopustí se ten, kdo zakázanou nebo svou povahou podezřelou zbraň zhotoví, nebo když sobě zbraň takoveto povahy k opravě opatří, v tom sám neustane a o tom neučiní vrchnosti oznámení, těžkého policejního přestupku proti bezpečnosti života, a podléhá proto trestu vězení od 3 dnů až do 1 měsíce; pokud však takovouto zbraní byl někdo vážně zraněn či zabit, propadá viník trestu tuhého vězení od 1 až do 3 měsíců.“ Zde je tedy postihována výroba či oprava zakázaných zbraní, čímž mělo dojít k vykořenění jejich výskytu ve společnosti.

Také další předpis z počátku 19. století je adresován především řemeslníkům vyrábějícím zakázané zbraně. Je jím dekret dvorské kanceláře z 21. listopadu 1815, jehož obsah byl pro Čechy zopakován guberniálním nařízením č. 53811 z 15. prosince téhož roku. Je nazván „Proti nošení a obchodu se zakázanými skrytými zbraněmi“. Předpis je zakotven částečně v generálii z 1. prosince 1724, částečně v patentu z 23. února 1754. [4]

o dvou důležitých faktech. Předně dokazuje, že držba střelných zbraní poddanými nebyla v josefínské epoše ničím neobvyklým. Státní moc se omezila pouze na postih nedovolených způsobů nakládání se zbraněmi, přičemž možnost jejich vlastnění poddanými nebyla nikterak vyloučena. Druhou zajímavou skutečností je, že ještě za vlády Josefa II. byly výkonné složky státní moci natolik nepočetné, že provádění domovních prohlídek kvůli střelným zbraním pro ně představovalo problém. Proto tento dekret vymezil případy, kdy je prohlídka nezbytná, aby nedocházelo k porušování práva, a naopak v ostatních případech prohlásil domovní prohlídky za zbytečné.

Ze všech dochovaných dokumentů vyplývá, že státní moci vadily především zbraně zákeřné a dále porušování pravidel lovu. „Skryté kordy a dýky v holích, a také větrovky, dle dvorského dekretu

2. ČÁST

Habsburská monarchie v 19. století

V 19. století, jehož počátek byl spojen s napoleonskými válkami, se v rakouské a posléze rakousko-uherské monarchii objevují snahy o vytvoření propracovaného právního systému, který by mimo jiné postihoval i držení zbraní a jejich používání. Stále se však pohybujeme v oblasti zbraní zákeřných a loveckých. V tomto smyslu lze 19. století rozdělit na dvě období. První zahrnuje zhruba půl století a zaobírá se legislativou zbraní do roku 1852, druhé pak mapuje poměry v období po roce 1852, tedy po vyhlášení císařského patentu.

Do roku 1852

Tehdejší úřady si byly vědomy, že ne všichni občané musí znát zákony, a snažily se je i s odstupem mnoha let stále připomínat. Byla zde evidentní snaha vyhnout se zbytečně kriminalizaci lidí. [6]

Státní moc se začala starat i o to, jak jsou zbraně uloženy. Z následujícího textu je patrné, že se důraz začíná klást též na bezpečné zacházení se zbraněmi: „Mocí nařízení z 3. září 1797, 25. srpna 1802 a 19. prosince 1803 musí být střelné zbraně při domácím soukromém držení k lovu či ostatním upotřebením pod hrozbou přísného potrestání buď vystřeleny, nebo musí být náboj vytažen z hlavně. Avšak v případě přechovávání nabitě zbraně je nutné tyto k vyhnutí se nešťastným nehodám vůbec, zejména však před dětmi, pečlivě uschovávat a je v tomto případě nutné odstranit každé nebezpečí a zachovávat veškerou obezřelost.“ [4]

Objevuje se zde tzv. paternalistický přístup státní moci. Tento přístup ostatně známe mnohem důkladněji z dnešní doby, kdy se nás stát neustále snaží chránit před nebezpečím, a to ať skutečným nebo domnělým. V tomto případě jde zcela jasně o snahu chránit obyvatelstvo před nebezpečnými zákeřnými zbraněmi. Je rovněž patrné, že hlavní starost státní moci byla o nošení, nikoli však držení zbraní. V pozdní době se začala státní moc starat již i o zacházení se zbraněmi a jejich uložením. Nošení zbraně v tomto období nebylo ničím výjimečným, a to jak ve městech, tak na venkově.

Od roku 1852

I když z názvu plyne časový milník, pro objasnění situace je nutno se přesunout do období roku 1848. Tehdejší doba byla plna revolučního kvasu a ten se nevyhnul ani Praze. V Praze hrály během revoluce důležitou roli studentské gardy, vyzbrojené palnými i chladnými zbraněmi. Během bojů byla neznámým vrahem zastřelena i manželka generála Windischgrätz. Ozbrojené povstání ve Vídni, k jehož potlačení byl

povolán rovněž generál Windischgrätz, mělo k ještě krvavější průběh. [7]

Můžeme se domnívat, že právě tato revoluční vystoupení patřila k impulzům, které vedly roku 1852 císaře Františka Josefa I. k vydání patentu č. 223.[8] Tento patent byl na svou dobu velmi moderní. Pokrýval široké spektrum problémů, dosud řešených pouze dílčími výnosy, dekreti, místními vyhláškami apod. Ve své podstatě ovlivňuje tento patent velkou měrou i současnou legislativu. Zabýval se téměř všemi náležitostmi týkajícími se zbraní (aniž by však zbraň blíže definoval) a byl rozdělen do několika „Částek“ (nikoli „Částí“).

V Částce první zmíněného zákona se vymezují zakázané zbraně. Jde tady o členění, které částečně vyhovuje i dnešnímu rozdělení – zbraně kategorie A (zakázané) a ostatní, tedy kategorie povolené (B-povolení, C-registrace, D-volně prodejně).

V Částce druhá pojednávají ustanovení § 9 až § 13 patentu o subjektech oprávněných k držení zbraní a věcí muničních. Patent se zabýval pouze držením zapovězených zbraní a věcí muničních, ostatní nebylo třeba zvlášť řešit, protože obecné právo držet zbraň je výslovně stanoveno v § 14 patentu. Je třeba zdůraznit, že toto právo se vztahuje pouze na držení, nikoli nošení zbraně. Ustanovení § 11 již obsahuje evidenční povinnost živnostníka vést záznamní knihu, obsahující údaje o osobě, času a povolení, na jehož základě byla zapovězená zbraň prodána. Jde tedy o první systém registrace zbraní a osob, jimž náleží.

Možnou inspiraci pro současnost by mohlo přinést ustanovení § 12 patentu. Ustanovení poměrně neurčitým způsobem zakazovalo mít nepřiměřené množství dovolených zbraní. Z hlediska správné právní teorie obsahuje ustanovení § 12 hned tři neurčité právní pojmy, když zakazuje vlastnit nepřiměřené množství, způsobilé založit důvodné podezření nějakého zneužívání. Dále tomu, kdo má zbraní více než potřeba jeho vyhledává, ukládal patent povinnost oznámit tuto skutečnost zemskému politickému úřadu. Úmyslem zákonodárce bylo zřejmě použití obou dvou vět ustanovení § 12 současně. Tedy kdo má nepřiměřené množství zbraní a současně více zbraní, než dokáže rozumně obhájit svými potřebami, a současně zakládá toto množství podezření na možné zneužívání, je obtížen oznamovací povinností. Tento výklad je pravděpodobnější, než že by šlo o zpřisňování normy zakládáním dalších alternativních hypotéz. Tomuto výkladu odpovídá i ustanovení § 13 patentu, činící trestným držení současně takového množství zbraní, které neodpovídá potřebě a okolnostem osoby a vzbuzuje podezření. Za tento čin stanovil patent trest tří měsíců až jednoho roku.[9].

Při posuzování Částky druhé je ovšem nutno mít na zřeteli skutečnost, že tehdejší společenská situace byla mnohem pestřejší než dnes. Bylo mnoho vlastníků rozsáhlých honiteb – statkáři, šlechta a také různá společenská a politická postavení. Tak např. známý milovník lovu arcivévoda Ferdinand d'Este měl mnoho zbraní a samozřejmě byl schopen takové množství obhájit (jde pouze o příklad – společenské a politické postavení arcivévody bylo mimo tehdejší standardní společenské vnímání). Také tehdy mnoho bohatých lidí cestovalo do Afriky a jiných exotických destinací za účelem lovu exotické zvěře.

V Částce třetí se ustanovení § 14 až § 27 zabývají právem nosit zbraň. Již v úvodu se píše: „Právo nebo povolení zbraň mítí neobsahuje v sobě práva a povole-

ní zbraň nositi. Co se týče vojska, ustanovuje se právo zbraň mítí a ji nositi předpisy vojenskými. Jiné osoby mají vůbec k nošení zbraně zapotřebí zvláštního povolení.“ Při čtení těchto paragrafů je zapotřebí si uvědomit, že např. úředníci museli (byla to jejich úřední povinnost) zhusta nosit poboční chladnou zbraň – v jejich případech šavli. Potom, jim samozřejmě povolení na tuto zbraň bylo vydáno.

V Částce čtvrté jsou v § 28 až § 41 obsažena trestní ustanovení. Patent se zabýval i dnes aktuálními přestupky a trestnými činy na úseku zbraní a střeliva. Šlo o nedovolené zhotovování zbraně, nedovolený obchod, důchodkový přestupek (přestupek na úseku nepřímých daní), nedovolené držení, držení nepřiměřeného množství zbraní, přestupky živnostníků, nedovolené nabytí a nepředložení zbrojního pasu. Za některá zákonem předvídaná jednání bylo možno uložit trest vězení až do jednoho roku a z dnešního pohledu by spíše spadala pod trestní zákoník.

V Částce páté se v § 41 až § 49 probírají tzv. obecná ustanovení. Opět je zde pře-

kvapivá shoda se současnými právními úpravami. Tak např. dle ustanovení § 41 bylo možno odejmout povolení držet a nosit zbraň osobě, která spáchala některý z činů popsaných v Částce čtvrté. Tento následek tedy nenastával ze zákona, ale byl věcí správního uvážení. V rozhodovací pravomoci místodržícího bylo omezit nebo zcela odebrat povolení vlastnit a nosit zbraň v jistých místech nebo jistým osobám, žádala-li si to veřejná bezpečnost.

Co je však zajímavé a ve srovnání s dnešní situací zaznamenáníhodné, je fakt, že i v tomto patentu se uplatňuje tzv. právo chudoby (posuzování dopadů zákona s ohledem na nejchudší část společnosti). Tento princip se v dnešním zákonodárství neuplatňuje, a proto by snad bylo dobře uvažovat o jeho přijetí.

Patent platil v zásadě až do roku 1939 i v ČSR, protože zbrojní zákon z roku 81/1938 nikdy nenabyl účinnosti.

Ve třetím pokračování seriálu o historii přístupu k držení zbraní se společně přesuneme do 20. století, ve kterém se zaměříme na tři historická období, a sice období protektorátu (1939–1945), období československých dějin po únoru 1948 a období po listopadu 1989.

Ivo Popardowski
ABAS IPS MANAGEMENT

[1] Wikipedie: Otevřená encyklopedie [online]. [cit. 2021-03-11]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Ctrn%C3%A1ct_pra%C5%Besk%C3%BDch_mu%C4%8Dedn%C3%ADk%C5%AF.

[2] CHALINE, Oliver. Bilá Hora. Karolinum, 2013. ISBN 978-80-246-2806-6.

[3] JAN NORBERT, 1630-1691, Zatočil z Löwenbrucku. Kronika obléhání Prahy od Švédů: Leto – a denopis celého královského Starého i Nového měst Pražských léta Páně 1648 patnácte neděl, dnem i nocí trvajícího obležení Švédského /. Praha: Solc, 1914.

[4] KALOUSEK, Štěpán. Právní úprava držení zbraní v 18. a 19. století. 2009. Diplomová práce. Právnická fakulta Masarykovy university, Katedra dějin státu a práva.

[5] KROPATSCHEK, Joseph. Handbuch aller unter der Regierung des Kaisers Joseph des II. für die K. K. Erbländer ergangenen Verordnungen und Gesetze. 17. svazek (1789). Wien: Nabu Press, 1790. ISBN 978-1271192243.

[6] Provinzial-Gesetzsammlung Des Königreichs Böhmen Für Das Jahr 1842. Praha: Gottlieb Haase Sons, 1837. [20] Leidenmedievalistsblog [online]. 2020 [cit. 2020-12-14].

[7] Wikipedie: Otevřená encyklopedie. Revoluce v roce 1848 [online]. [cit. 2021-03-15]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Revoluce_v_roce_1848.

[8] CÍSAŘSKÝ PATENT ZE DNE 24.10.1852 TÝKAJÍCÍ SE USTANOVENÍ O VÝROBĚ ZBRANÍ A MUNICE, O OBCHODU S NIMI A JICH DRŽENÍ, JAKOŽ I O NOŠENÍ ZBRANĚ. Epravo.cz [online]. [cit. 2020-08-17]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=18&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>.

[9] FLAX, Lukáš. Právní úprava zbraní a střeliva. 2017. Rigorózní práce. Univerzita Karlova, Právnická fakulta.

KRIMINALISTICKÁ TAKTIKA OHLEDÁNÍ MÍSTA ČINU

Po skončení orientačního ohledání místa činu, o kterém jsem psal v minulém čísle tohoto časopisu, rozhodne vedoucí ohledání provést detailní (podrobné) ohledání, kdy s konečnou platností určí základní způsob ohledání místa činu a rozdělí konkrétní úkoly k jeho splnění. A ohledání místa činu uzavře závěrečná fáze, jejíž podstatou je kontrola, vyhodnocení a zadokumentování výsledků ohledání místa činu.

Při určování organizace a postupu ohledání se přihlíží zejména k druhu a individuální charakteristice objasňované trestní věci, k její závažnosti a konkrétním okolnostem, jakož i k charakteristice místa činu (zvláště zda jde o místo činu ve volném terénu/prostranství, o místo na pozemní komunikaci, v domě, v bytě, v průmyslovém nebo jiném objektu), k roční a denní době a meteorologickým podmínkám (počasí), k celkové rozloze prostoru, který má být ohledán, k možností pátrání po horké stopě (čerstvé stopě), k silám a prostředkům, které jsou při ohledání k dispozici, včetně specialistů a speciálních technických prostředků, jakož i k účelu ohledání a jeho souvislosti s dalšími úkoly.

Detailní ohledání se zpravidla provede ve směru předpokládaného pohybu pachatele, jestliže je možno z orientačního ohledání nebo z jiných okolností usuzovat na to, jak pachatel na místě činu postupoval, zvláště kudy přišel nebo odešel. Nelze-li pohyb pachatele určit nebo nemá-li tato okolnost zřejmě věcný význam, provádí se na přehledném nebo rovinatém terénu ohledání podle způsobů, které vzešly z ověřené kriminalistické praxe.

Kriminalistika rozpracovala několik základních postupů při podrobném ohledání:

Způsob po cestě pachatele na místě činu – kdy je postupováno od předpokládaného vstupu pachatele na místo, dále po celé trase jeho pohybu až po místo a trasu jeho odchodu.

Koncentrický způsob – kdy se postupuje po spirále od okraje ke středu ohledávaného místa (středem zde chápeme nejdůležitější objekt nacházející se na daném místě činu, např. mrtvola, násilně otevřená pokladna apod.).

Excentrický způsob – kdy je postupováno opačně než u způsobu koncentrického, tedy postupuje se po spirále od středu místa činu k jeho okrajům.

Frontální (rojnícový) způsob – kdy se postupuje od jedné strany, určené za výchozí linii (hranici), ke straně protilehlé.

Kruhový způsob – kdy se postupuje po

kružnici (mezikružní) v řadě (rojnícovitě): jeden konec rojnice je středem místa činu a druhý opisuje kružnici po hranici místa činu (způsob vhodný např. pro vyhledávání předmětů v terénu).

Paprskovitý způsob – kdy se postupuje paprskovitě od napadeného objektu (středu místa činu) k jeho okrajům a zpět a celý prostor se takto ohledává ve směru pohybu hodinových ručiček.

Rajonový způsob – kdy se celé místo činu rozdělí na určité menší celky (rajony), jež jsou pak podrobně ohledány jednotlivě.

Kriminalistická taktika doporučuje zvolený směr a způsob ohledání během prováděného ohledání již neměnit, aby nevzniklo nebezpečí, že některý úsek bude prohlížen dvakrát, zatímco jiný nebude ohledán (či prohledán) vůbec. V policejní a kriminalistické praxi se však někdy vyskytne případ, kdy se předem zvolený způsob ohledání ukáže při realizaci na místě jako nedostatečný a musí být změněn. To lze připustit ve výjimečném a odůvodněném případě, a to tak, že započatou fázi ohledání určitého objektu či prostoru dokončíme a teprve poté začneme ohledávat jiným způsobem. Tyto činnosti však musí přesně koordinovat vedoucí ohledání. Uvedené způsoby ohledání jsou vhodné zejména pro místa činu ve volném terénu.

Při ohledání místa činu v místnosti se zpravidla začíná od vchodu. Do místnosti vstupuje jako první vždy kriminalistický technik, který důkladně prohlédne dveře, okna a veškeré jejich zabezpečovací, uzamykací a uzavírací mechanismy (tj. zejména uzavírací zařízení oken a dveří, zámky, závory, zástrčky apod.) a zadokumentuje jejich stav a polohu (včetně klíčů aj.), pak prohlédne podlahu místnosti za účelem technického zajištění a dokumentace zde se nacházejících předmětů a stop, které by mohly být dalšími ohledávacími poškozeny.

Místnost se potom zpravidla prohlíží kruhově, tj. začíná se u vchodu do místnosti (např. počínaje levou stranou) a postupuje se podle stěn dokola až zase zpět ke dveřím. Potom se teprve prohlí-

ží její střed, popřípadě i strop. Nábytek a ostatní předměty, které mají hladký povrch, se prohlíží zvlášť pečlivě, protože na nich mohou být otisky papilárních linií prstů nebo stopy použitých nástrojů. Někdy se při prohlídce místnosti začíná od místa, kde pachatel do místnosti patrně vnikl, a postupuje se až k místu, kudy odešel. Zásadou je, že se vše ohledává a popisuje ve vzájemné souvislosti, např. po ohledání a popisu psacího stolu je třeba se zaměřit na přilehlé části podlahy, stěny i podlahu pod stolem apod.

Předměty a stopy nalezené na místě činu se zároveň odeberou (zajistí), jestliže to jejich rozměry a hmotnost umožňují. Uloží se do připravených a řádně označených obalů tak, aby byla vyloučena jejich neautorizovaná manipulace po celou dobu objasňování trestní věci nebo jiného využití předmětů a stop. Shromažďují se na určeném místě pod dohledem policisty. Při nálezu stopy či důležitého předmětu (stopy věcné) se vždy ihned označí místo jejich nálezu a pořídí se fotografická dokumentace – tak, aby bylo patrné umístění tohoto předmětu či stopy i ve vztahu k jiným předmětům a stopám na místě činu.

Při zajišťování jednotlivých předmětů a stop postupují ohledávající policisté vždy tak, aby byly dodrženy základní kriminalistické zásady zajištění stop podle jejich druhu a povahy, na každé ohledávané místo vstupují vždy až po jeho vizuálním ohledání a zjištění, že na něm nejsou předměty a stopy, jež by mohly být vstupem porušeny, zbytečně se ničeho nedotýkají, používají vhodné ochranné pomůcky a prostředky a chovají se tak, aby na prohledávaném místě činu nevznikaly další stopy, nic zde neodhazují, neodkládají, nekouří, nekonzumují a přicházejí a odcházejí jen po předem

vyznačené trase.

Nalezení různých stop a jiných věcných důkazů (např. použitého nástroje), z nichž lze usuzovat na osobu pachatele apod., nesmí vést k tomu, aby se dalšímu ohledání nevěnovala dostatečná péče, nebo aby bylo od jeho dokončení dokonce upuštěno. Platí, že až do ukončení celého ohledání se postupuje bez ohledu na to, že již byly nejdůležitější důkazy (stopy, předměty aj.) zajištěny. Předměty a stopy, které nelze ihned odebrat zejména pro jejich rozměry, hmotnost nebo náročný způsob jejich zajištění, se vhodně označí a bezprostředně se dokumentuje jejich vzhled a umístění. Způsob zajištění a zkoumání těchto předmětů a stop dohodne policejní orgán s kriminalistickým technikem, případně s kriminalistickým expertem, který bude provádět jejich zkoumání následně v laboratorních podmínkách.

V průběhu ohledání se zaznamenává vše, byť by se zdálo, že některá okolnost nemá pro objasňování případu význam. V průběhu ohledání se přihlíží rovněž k informacím, které byly získány z jiných pramenů, zejména z podání vysvětlení a z domovních prohlídek. Za tím účelem se informace, které mají vztah k ohledání, neprodleně předávají policejnímu orgánu řídícímu ohledání. Nikdy nesmíme opomenout zadokumentovat negativní okolnosti zjištěné ohledáním.

ÚKOLY KRIMINALISTŮ PŘI PRÁCI NA MÍSTĚ ČINU

Vedoucí podrobného ohledání:

- přijímá a vyhodnocuje všechny informace týkající se práce na místě činu a spolu s kriminalistickým technikem činí opatření ke zjištění a fixaci všech stop trestného činu;
- zajišťuje spolu s kriminalistickým technikem detailní ohledání všech stop a předmětů nalezených na místě činu, s nimiž již v této fázi může být pohybováno;
- zajišťuje fixaci negativních okolností na místě činu jejich uvedením v protokolu, popřípadě jejich dokumentaci i dalšími dokumentačními prostředky;
- organizuje operativně pátrací činnost operativních pracovníků služby kriminální policie a vyšetřování v okolí místa činu a přijímá od nich informace zjištěné vytěžením všech vhodných osob či případných svědků události;
- dohlíží na kvalitní práci všech členů výjezdové skupiny, včetně kriminalistického technika;
- přerozděluje úkoly jednotlivým členům výjezdové skupiny tak, aby dosáhl optimálního vyřízení každého policisty;
- zajišťuje průběžnou informovanost bezprostředního nadřízeného či slu-

žebního funkcionáře v dosahové službě o stavu na místě činu a o nových faktech;

h) zodpovídá za komplexní dokumentaci výsledků ohledání místa činu.

Operativní pracovníci kriminální policie:

- po příchodu na místo činu se musí důkladně seznámit se situací za využití sedmi základních kriminalistických otázek – tj. co, kdy, kde, kdo, jak, čím a zejména proč? – a všechny důležité poznatky si poznamenat;
 - provádějí operativní šetření v bezprostředním okolí místa činu s cílem zjistit podrobnosti, pohyb osob, svědky události apod.;
 - vyrozmí nadřízenou součást kriminální policie o spáchaném trestném činu a zařadí spolupátrání se sousedními okresy;
 - podle charakteru trestného činu zajistí operativní opatření na nádražích ČD, ČSAD, popř. dopravní uzávěru silničních tahů ve spolupráci s dopravní policií;
 - organizují okamžitou spolupráci s pořádkovou a dopravní policií, informují její policisty o spáchaném činu, instruují o prováděných opatřeních, o směru předpokládaného úniku pachatele, seznamují je s jeho popisem, byl-li zjištěn, s popisem odcizených, zejména markantních věcí apod.;
 - spolupracují s policisty zařazenými na úseku vyšetřování SKPV a předávají jim všechny operativní poznatky, které by mohly vést k objasnění spáchaného trestného činu;
 - zajišťují již na místě činu tipování osob v operativně taktické evidenci a prověřují jejich alibi;
 - prověřují minulost, styky, chování a pověst podezřelých i poškozených osob atd.
- Kriminalistický technik:**
- pořizuje kriminalistické foto místa činu (situáční, polodetailní i detailní);
 - v případech, kdy lze využít „metodu pachových konzerv“, ji provádí vůbec jako první;
 - spolupracuje při ohledání místa činu, aktivně vyhledává stopy a věcné důkazy, fotografuje je (s přiložením měřítka) pro jejich zviditelnění, zajišťuje je a řádně označuje a plní další úkoly podle pokynů vedoucího ohledání.
- Policejní psovod:**
- za pomoci pátracího psa se snaží nalézt veškeré pachové stopy vedoucí k místu, ale i z místa trestného činu a postupně je zpracovává nebo se je snaží alespoň naznačit, pokud se bez-

pečně nezjistí, že jde o stopy vytvořené známými osobami (svědky z místa činu, policisty apod.);

b) při sledování pátracího psa na stopě zjišťuje, zda pachatel někde nezanechal identifikovatelné stopy (např. obuvi), otisky prstů při zdolávání překážek apod., zda neodhodil či neztratil při útěku z místa činu určité předměty, a učiní opatření k jejich zajištění kriminalistickým technikem;

c) po provedení těchto úkonů zůstane na místě činu až do skončení jeho ohledání a nadále vyhledává možnosti k použití pátracího psa;

d) po skončení ohledání znovu prohlédne s pátracím psem místo činu a jeho širší okolí;

e) zajistí odborné uložení věcných důkazů prosycených pachem předpokládaného pachatele (společně s kriminalistickým technikem) pro potřeby pozdějšího využití pátracího psa;

f) sepíše protokol o použití služebního pátracího psa, o průběhu, podmínkách a konečném výsledku jeho nasazení.

K využití psovoda s pátracím psem je třeba dodat, že v zásadě by měl být povolován vždy a na všechny případy, kdy není již předem jasné vyloučeno jeho použití, a v současné době by již měl být součástí výjezdové skupiny policejních orgánů každého územního odboru Policie České republiky.

Zvláštnosti ohledání při mimořádné události

Při ohledání místa mimořádné události se vychází z obecných kriminalistických zásad ohledání, přičemž zvláštnosti ohledání mimořádné události spočívají zejména:

- v podstatně větším rozsahu prvotních a neodkladných úkonů;
- v podstatně vyšších nárocích na síly a prostředky, které musí být nasazeny;
- v podstatně širším rozsahu ohledávaného místa události;
- v extrémních podmínkách, při nichž je ohledání prováděno;
- v organizační činnosti na ohledávaném místě mimořádné události;
- v množství a druhu zajišťovaných stop a předmětů;
- v náročnosti zpracovávání dokumentace;
- v časové náročnosti a celkové pracnosti prováděného ohledání.

ZÁVĚREČNÁ FÁZE OHLEDÁNÍ MÍSTA ČINU

V závěrečné fázi ohledání místa činu zajišťuje vedoucí ohledání zejména kontrolu úplnosti ohledání, shrnutí výsled-

2. ČÁST

ků, kterých bylo dosaženo a konečnou kontrolu stavu všech podkladových materiálů k vyhotovení dokumentace ohledání, dopracování komplexní dokumentace výsledků ohledání, tj. shromáždění, kompletování a precizování protokolu o ohledání místa činu, náčrtků a schémat.

Předměty, které nebudou využity ke zkoumání, se shromáždí odděleně od předmětů určených ke zkoumání (zde může jít např. o osobní věci poškozeného, o jejichž vrácení rozhodne policejní orgán). Předměty určené ke zkoumání se shromáždí odděleně tak, aby nedošlo k jejich vzájemné kontaminaci, popř. ke vzniku nových stop. Předměty a stopy určené ke zkoumání zpravidla převzme kriminalistický technik, který je zabalí a označí tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně či ke zničení. Poté je předá policejnímu orgánu odpovědnému za jejich odeslání.

Jestliže ohledání místa činu bylo ukončeno, jeho výsledky byly vyhodnoceny a nebyla zjištěna potřeba opakovaného ohledání ani potřeba provedení dalších úkonů na místě, rozhodne policejní orgán o zrušení dosud probíhajících úkonů a zajistí přesun výjezdové skupiny policejních orgánů na příslušnou policejní součást.

doc. JUDr. Miroslav NĚMEC, Ph.D., Dr. h. c.
vedoucí katedry kriminalistiky Fakulty bezpečnostně-právní
Policejní akademie České republiky v Praze

Literatura:

NĚMEC, M. Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze. Praha: Abook, 2017, 550 stran, s. 194–257 ISBN 978-80-906974-0-9.

NĚMEC, M. Kriminalistická taktika pro policisty. Praha: Eurounion, 2004, 328 s., s. 104–142.

NĚMEC, M. Ohledání a práce na místě činu. In: NĚmec, M. a kol. Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie České republiky, 1993, 381 s., str. 57–105.

NĚMEC, M. Ohledání. In: NĚmec, M. Vybrané problémy kriminalistické taktiky. Praha: Trivis – Exactus Educo a Armex, 1994, 91 s., str. 30–43.

NĚMEC, M. Ohledání a práce na místě činu. In: NĚmec, M. a kol. Kriminalistická taktika. Praha: Policejní akademie České republiky, 1995, 223 s., str. 34–60.

NĚMEC, M. Organizovaný zločin (monografie). Praha: Naše vojsko, 1995, 224 s.

NĚMEC, M. Občan a policie (monografie). Praha: Naše vojsko, 1996, 320 s.

NĚMEC, M. Mafie a zločinecké gangy (monografie). Praha: Eurounion, 2003, 390 s.

ZPRAVODAJSKÁ INFORMATIKA

Ve druhé části svého článku v minulém čísle BsP jsem provedl analýzu dvou součástí technologie zpravodajské informatiky, a to zpravodajské sociotechniky a prostředků zpravodajské techniky. V tomto čísle se zaměřím na třetí, neméně důležitou oblast, kterou jsou zpravodajské metody.

Metoda zpravodajského informačního proniknutí

V rámci zpravodajské informatiky patří k nejvýznamnějším. Jedná se o postupy při práci s lidskými a do jisté míry i technickými informačními zdroji. Při práci s lidskými informačními zdroji je nutno dbát na jejich:

vhodnost – je dána uměním lidského informačního zdroje (informátora) proniknout do zájmového prostředí, pohybovat se v něm, navazovat a udržovat kontakt se zájmovými osobami;

schopnost – je dána psychikou lidského informačního zdroje, jeho schopnostmi, dovednostmi a komunikativností;

spolehlivost – je dána charakterovými vlastnostmi lidského informačního zdroje, předpokladem, že nebude tzv. dublovat a že zájem zpravodajského pracovníka v zájmovém prostředí a zájmovým osobám nevyzradí.

Metoda zpravodajského vytěžování

Zpravodajské vytěžování představuje složitý proces interakce s vytěžovanou osobou. Spočívá v kvalifikovaně vedeném rozhovoru se zájmovými osobami. Jde o sociální komunikaci a interakci s vytěžovanou osobou, přičemž nejsložitější součástí tohoto procesu je navázání kontaktu. Proces vytěžování je třeba krýt vhodnou zpravodajskou legendou.

Správně chápat podstatu metody zpravodajského (detektivního) vytěžování v rámci realizace nestátního zpravodajství, úkoly a obsah vytěžení, znamená především poznat a pochopit zákonitosti odrazu objektivního světa ve vědomí člověka, znát a chápat zákonitosti utváření, ukládání (zapamatování) a sdělení informace objektem vytěžování (vytěžovanou osobou – objektem vytěžování). Jde tedy o to, aby soukromý detektiv-zpravodajský pracovník poznal a pochopil osobnost vytěžované

osoby, a to jak z hlediska teorie informace, tak z hlediska psychologického a z hlediska sociální komunikace.

Metoda zpravodajských legend

Zpravodajskou legendu je třeba chápat jako nepravdivé, smyšlené podání s pravdivými prvky, která je pro danou chvíli neproověřitelná ze strany osoby, na kterou má působit a kterou má ovlivnit ve prospěch zpravodajského pracovníka (soukromého detektiva realizujícího nestátní zpravodajskou činnost) či jeho informačního zdroje. Úspěšná zpravodajská legenda musí vycházet z objektivně existující situace působící na osobu (osoby), již (jimž) je určena. Vychází tedy z hluboké znalosti popisované situace, objektu, člověka, kterou detektiv musí mít, aby působil věrohodně. Pravdivé prvky musí být ze strany osoby, vůči níž legenda směřuje, lehce ověřitelné, případně známé. Naopak smyšlené prvky musí být v daném okamžiku neproověřitelné nebo proověřitelné jen velmi těžce.

Metoda zpravodajské kombinace

Zpravodajská kombinace je naplánova-

ný a plánovitě realizovaný soubor úkolů (neboli opatření) nestátní zpravodajské činnosti, které na sebe vzájemně navazují a vzájemně se podmiňují s cílem získat pro daný případ zpravodajské činnosti relevantní informace.

Jde o informace o zájmovém objektu a předmětu nestátního zpravodajského působení získané v rámci různých metod nestátní zpravodajské činnosti, přičemž jednotlivé úkony (opatření) jsou realizovány s využitím vhodně a účelně volených metod zpravodajské činnosti. Zpravodajská kombinace coby metoda nestátní (komerční) zpravodajské činnosti představuje jakýsi model systémového přístupu k řešení problémových okruhů zpravodajského zájmu. Tato metoda je založena na využití obecných, zejména psychologických metod, zejména metody reflexivních her a asertivního chování, a v různých kombinacích v sobě absorbuje další dílčí metody zpravodajské činnosti.

Metoda zpravodajského vytěžování dokumentů a otevřených zdrojů

Jde o významný zdroj informací, protože z otevřených zdrojů je možno získat až 70 % informací. Metoda detektivního vyhodnocování dokumentů a otevřených zdrojů je proto v rámci nestátní zpravodajské činnosti jednou z nejvýznamnějších metod. Písemné dokumenty jsou důležitými nositeli informací a v řadě případů mohou v dalším procesu zpravodajské činnosti posloužit jako významný zdroj výchozích informací.

Metoda zpravodajské dezinformace

Zpravodajská dezinformace představuje metodu nestátní zpravodajské činnosti (komerční zpravodajství a zpravodajský servis) sloužící k infiltraci účelově formulované a záměrně nepravdivé zprávy do zájmového prostředí (k zájmové osobě, zájmovému objektu) zpravodajské činnosti. Tato záměrná infiltrace nepravdivé zprávy sleduje konkrétní (určitý) cíl, který je determinován potřebami zpravodajské práce (činnosti).

Metoda zpravodajské analýzy

Jedná se o náročný informační analytický proces zpracování získaných zpravodajských informací, kdy jde o celou množinu postupů založených na:

- analýze faktů
- odhalení souvislostí mezi shromážděnými fakty

Základem zpravodajské analýzy je porozumění významu shromážděných infor-

mací (vytvoření mentálního modelu v mozku analytika). Interpretace informací spočívá v jejich intelektuálním zpracování (čtení), na základě kterého se extrahují důležité entity (lidé, organizace, věci, místa, události...) a jejich vazby reprezentující smysl obsahu informací.

V rámci analýzy jsou hodnoceny souvislosti:

vztahové – jde o zobrazování velkého množství informací v organizované, jasné formě s ohledem na vztahy mezi prvky, jako jsou osoby, organizace, dopravní prostředky, telefony, místa atd.; vztahové diagramy jsou formou zobrazení určité části zpravodajství nebo vyšetřovacích zpráv a jejich hlavním cílem je zobrazení vztahů v grafické formě;

komoditní – ilustrují toky zboží, peněz a dalších komodit; na základě nich lze ukázat vztahy mezi subjekty a pochopit způsob provádění jejich aktivit (klíčové osoby);

kauzální – znázorňují souslednost událostí a odhalují vztahy mezi nimi; účelem je zobrazit spletité a mnohdy velké množství dat jasným a stručným způso-

bem; vytvořené grafy mohou znázorňovat buď pouhou souslednost jevů, nebo ji promítnout na časovou osu;

postupové – znázorňují průběh procesů, resp. pořadí událostí, vedoucích k určitému výsledku nebo stavu, pokud musí být provedena jedna nebo více činností, než může nastat jiná aktivita;

síťové – umožňují identifikovat hlavní a zvláštní charakteristiky velkého množství stejného typu transakcí nebo událostí (bankovní převody, telefonní hovory, prodej zboží).

V různém rozsahu jsou využívány i další, dříve uvedené metody.

Na závěr mého třídílného pojednání mohu shrnout a konstatovat, že zpravodajská informatika je základní a nejvýznamnější formou zpravodajské činnosti užívané v rámci konkurenčního zpravodajství a zpravodajského servisu.

JUDr. František Brabec
čestný prezident ČKDS,
první viceprezident V.I.P. Clubu IPA,
výkonný ředitel bezpečnostního
sdružení na bázi V 4 EBOC

3. ČÁST

CHRÁNÍME VÁS
JIŽ OD ROKU
1992

**BEZPEČNOSTNÍ TECHNOLOGIE
A SLABOPROUDÉ SYSTÉMY**

ABAS IPS MANAGEMENT

WWW.ABASCO.CZ

LÍDR NA TRHU SE ZABEZPEČENÍM VOZŮ

Společnost SHERLOG SE je ryze česká společnost působící na českém a světovém trhu již 29 let. SHERLOG je prémiovou a důvěryhodnou značkou, která pro své klienty vytváří stabilní pocit jistoty a ochrany jejich majetku. Je výhradně v českých rukou a disponuje vlastním vývojem.

Zabezpečení SHERLOG Security a monitoring SHERLOG Trace jsou hlavní dva směry, kterým se společnost věnuje. Systém SHERLOG Security je jediný systém v ČR určený pro zabezpečení vozidel a strojů na bázi rádiové technologie. Tento rádiový systém vyvíjí a neustále jej zdokonaluje. Naši rádiovou síť tvoří soustava stovek anténních zaměřovacích bodů, které umožňují lokalizovat chráněný objekt. Důležitým prvkem je přidělená rádiová frekvence od Českého telekomunikačního úřadu.

SHERLOG Trace provozujeme od roku 2005. Jedná se o online systém monitorování osobních i nákladních automobilů, autobusů, motorek, stavební techniky, přepravních kontejnerů a lodí.

V neposlední řadě se zabýváme také personálními jednotkami sloužícími ke sledování osob, např. seniorů, zaměstnanců či pracovníků v terénu. Online knihu jízd nyní využívá více než 11 tisíc klientů a monitorujeme přes 80 tisíc aktivních jednotek. V současné době jsme největším provozovatelem online monitorovacích systémů v ČR.

V minulém roce jsme získali nově licenci na hlídání pevných objektů. Naší velkou výhodou je, že se dokážeme zákazníkovi maximálně přizpůsobit a najít řešení na míru. Individuální nabídky jsme schopni vytvořit rychle dle žádosti zákazníka.

Více informací o produktech
a službách najdete
na www.sherlog.cz
nebo můžete kontaktovat
Ředitele strategického
rozvoje Martina Šarocha
martin.saroch@sherlog.cz.

WWW.SHERLOG.CZ

KDYŽ JE KLIENT NÁROČNĚJŠÍ NEŽ STÁT

EVIDUJEME TOHO MÁLO? TAK PROČ SI NEPŘIDAT DALŠÍ ADMINISTRATIVU?

Nutnost otestovat všechny pracovníky a zvládnout veškerou logistiku je jen špička ledovce, kterou musí v tomto okamžiku dle nařízení vlády od 3. března 2021 zaměstnavatelé zvládnout. Sektor bezpečnostních služeb, který mnohdy umísťuje pracovníky na objektech klientů v rámci celé České republiky, má značnou nevýhodu.

Praxe jednoznačně ukazuje, jaké dopady a zatížení toto nařízení má na všechny odpovědné osoby nebo bezpečnostní manažery. Při již tak náročné práci, kdy bezpečnostní manažer sám řeší provozní záležitosti, komunikuje s klientem nebo reaguje na výpadky služby, musí navíc realizovat všechny nové legislativní požadavky. Řešení situace, kdy není možné sehnat dostatek testů, volných testovacích míst, a především náhradu za pozitivně testované pracovníky, je téměř nemožné.

Bezpečnostní manažer nemá možnost jednoduše svolat lidi na jedno místo a zajistit vše potřebné. Stejně tak nemůže soustavně dohlížet na to, aby se pracovníci správným způsobem testovali a aby byla správně vedena i požadovaná evidence. Celou věc umocňuje fakt, že proces testování se opakuje každý týden, se zatím neurčeným koncem. Možná si mnozí z vás řeknou, že vše může řešit čestné prohlášení, ale není tomu tak!

Velké zahraniční společnosti totiž velmi rychle zareagovaly na novou situaci a upravily své vnitřní předpisy, na základě kterých vyžadují o testovaných pracovnících ve svých objektech 100% přehled. Interní kontrolou zatížily bezpečnostní agentury mnohem více než samotný stát. Výsledky testů musí být kdykoli k dispozici, vyžadují jejich papírovou podobu, neakceptují potvrzení

SMS, neakceptují vlastní testování aj. Pokud bezpečnostní agentury nepřijmou dostatečně rychle patřičná opatření, budou vystaveny pokutám v podobě neobsazených směn a dalších služebních povinností.

Rychlou reakcí na vzniklou situaci se stala úprava ERP systému Hedurio, kterou si vyžádali přímo naši klienti. Novou funkcionalitou jsme pomohli sledovat testované pracovníky na COVID-19 na jednom místě a vytvářet strategii plánování pro další testování v kontextu obsazenosti zakázek. Díky detailní evidenci

klientských objektů a komplexní data-bázi pracovníků je úprava, kterou Hedurio pro potřeby evidence COVID-19 vytvořil, velmi rychlá a efektivní. Nově umožňuje bezpečnostním manažerům vstupovat do karty uživatele, kde mohou evidovat výsledky testů, včetně plánu pro další testování. Systém dále automatizovaně ověřuje a hlídá, zda ve směně není pracovník, který má pozitivní výsledek testu. Všechny výstupy jsou klientům k dispozici rovněž online. Je zřejmé, že praxe jen potvrzuje, jak důležité je v dnešní době digitalizovat věci z papírové podoby.

Ing. Martin Čechák, MBA

Solution architect
HEDURIO S.R.O

Dodané dokumentace
Poznámky
Statuty lidí (oprávnění pro práci)
Firemní statuty
Hodinové sazby události
Dokumenty

Obecné dokumenty
Exekuce
Potvrzené hodiny

Příloha profesní kvalifikace
24. 03. 2021 08:52, Martin Čechák

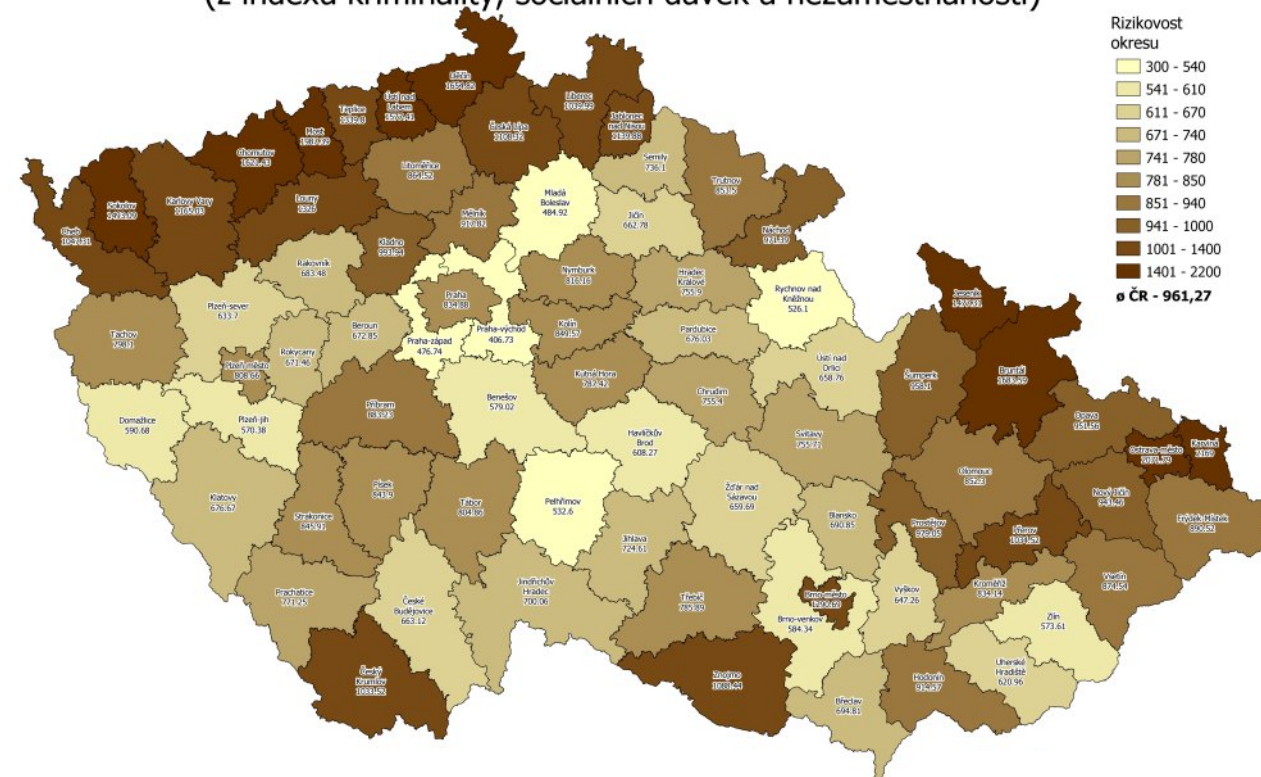
VRT
24. 03. 2021 08:50, Martin Čechák
Archivovat

Soubor COVID test
24. 03. 2021 08:49, Martin Čechák
Archivovat

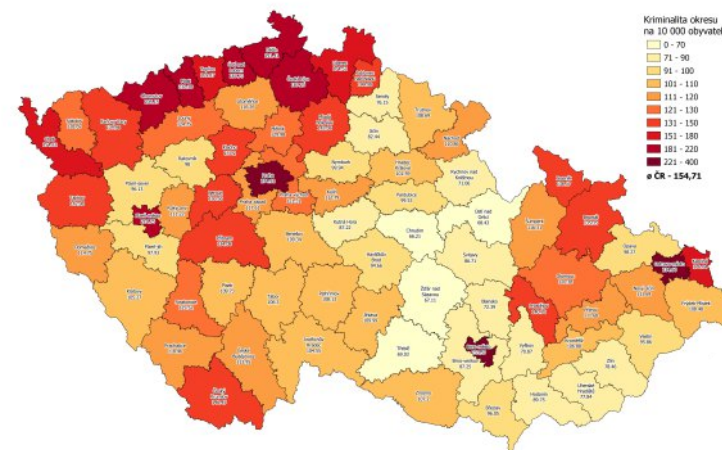
Datum platnosti COVID-19 24. 03. 2021
Datum dalšího testu COVID-19 01. 04. 2021
Datum platnosti zdravotní prohlídky 18. 06. 2021, Datum přinesení zdravotní prohlídky 18. 06. 2020
Datum dodání výpisu trest. rejstříku 18. 06. 2020

On-line výstupy v systému pro klienta

INDEX CELKOVÉ RIZIKOVOSTI PODLE OKRESŮ V ROCE 2020
(z indexů kriminality, sociálních dávek a nezaměstnanosti)

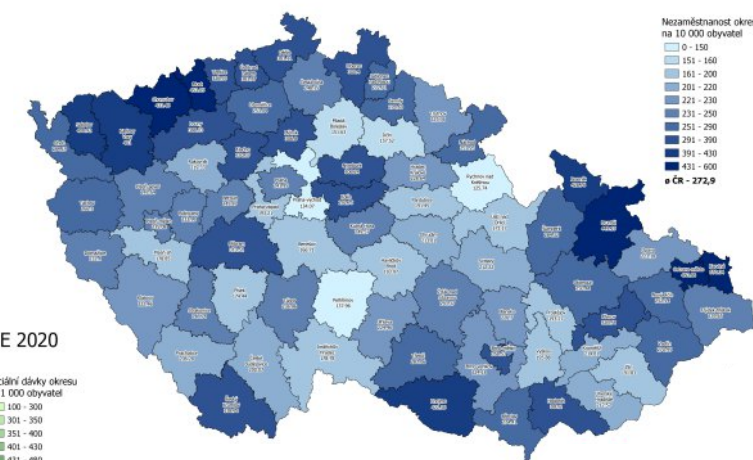

INDEX KRIMINALITY PODLE OKRESŮ V ROCE 2020

Odbor prevence kriminality zpracoval údaje o rizikovitosti ze statistických podkladů za r. 2020 o kriminalitě, nezaměstnanosti a vyplacených dávkách závislých na výši příjmu a z výsledků nechal zpracovat názorné mapy, které lze využít při zpracování (nejen) bezpečnostních analýz.

INDEX NEZAMĚSTNANOSTI PODLE OKRESŮ V ROCE 2020

RIZIKOVOST KRAJŮ A OKRESŮ

INDEX POČTU VYPLACENÝCH SOCIÁLNÍCH DÁVEK PODLE OKRESŮ V ROCE 2020

